

Onsdagen den 18 april 2012

38. Europaparlamentet påpekar att Mayotte inom en mycket nära framtid kommer att få status som region i det yttersta randområdet, och uppmanar kommissionen att utöka de kompletterande åtgärder som krävs för att medlen ska kunna utnyttjas på ett korrekt sätt. Parlamentet påminner i detta avseende om de disponibla budgetmedlen för förberedande åtgärder till stöd för Mayotte och behovet av att inom ramen för nästa fleråriga finansieringsram införa specifika bestämmelser för Mayotte och alla andra eventuellt berörda områden som befinner sig i övergångsprocessen mot att bli en region i det yttersta randområdet, i syfte att stödja dessa områden under övergångsfasen.

*

* *

39. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaterna.

De mänskliga rättigheterna i världen och Europeiska unionens politik på området, inbegripet följderna för EU:s strategipolitik för mänskliga rättigheter

P7_TA(2012)0126

Europaparlamentets resolution av den 18 april 2012 om årsrapporten om de mänskliga rättigheterna i världen och Europeiska unionens politik på området, inbegripet följderna för EU:s strategipolitik för mänskliga rättigheter (2011/2185(INI))

(2013/C 258 E/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av Europeiska unionens årsrapport om mänskliga rättigheter och demokrati i världen 2010 (11501/2/2011), som offentliggjordes av Europeiska utrikestjänsten den 26 september 2011,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och Europeiska kommissionen till Europaparlamentet och rådet av den 12 december 2011, "Mänskliga rättigheter och demokrati i centrum för EU:s yttre åtgärder – effektivare metoder" (COM(2011)0886),
- med beaktande av rådets slutsatser om intolerans, diskriminering och våld på grundval av religions- och trosfrihet, som antogs vid det 3069:e mötet för rådet (utrikes frågor) i Bryssel den 21 februari 2011,
- med beaktande av sin resolution av den 14 februari 2006 om klausulen om mänskliga rättigheter och demokrati i Europeiska unionens avtal ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 februari 2010 om det trettonde mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 19 maj 2010 om konferensen om översyn av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen i Kampala, Uganda ⁽³⁾, av de resolutioner och uttalanden som antogs vid konferensen om översyn i Kampala, Uganda, den 31 maj–11 juni 2011, och av de åtaganden som EU ingått,
- med beaktande av sin resolution av den 17 november 2011, "EU:s stöd till Internationella brottmålsdomstolen: utmaningar och svårigheter" ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT C 290 E, 29.11.2006, s. 107.

⁽²⁾ EUT C 348 E, 21.12.2010, s. 6.

⁽³⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 78.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0507.

Onsdagen den 18 april 2012

- med beaktande av rådets beslut 2011/168/Gusp av den 21 mars 2011 om Internationella brottmålsdomstolen ⁽¹⁾, och den reviderade handlingsplanen,
- med beaktande av FN:s deklaration om människorättsförvarare, den verksamhet som bedrivs av FN:s generalsekreterares särskilda representanter för att bevaka människorättsförvararnas situation, EU:s riktlinjer om människorättsförvarare och av sin resolution av den 17 juni 2010 om Europeiska unionens politik till förmån för människorättsförvarare ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 april 2011 om prioriteringar och utkast till en ny ram för EU-politiken för att bekämpa våld mot kvinnor ⁽³⁾,
- med beaktande av EU:s riktlinjer för främjande och skydd av barnets rättigheter och EU:s riktlinjer om barn och väpnad konflikt, samt av många tidigare resolutioner från parlamentet om dessa frågor,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om företagens sociala ansvar vid internationella handelsavtal ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juni 2011 om den yttre dimensionen av socialpolitiken, främjande av arbetsnormerna och de sociala normerna och de europeiska företagens sociala ansvar ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 juli 2011 om EU:s utrikespolitik till stöd för demokratisering ⁽⁶⁾,
- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å andra sidan, som undertecknades i Cotonou den 23 juni 2000, och de senare ändringarna av detta avtal i februari 2005 och juni 2010,
- med beaktande av samtliga sina resolutioner om brådskande fall av kränkning av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer,
- med beaktande av FN:s förklaring från 1981 om avskaffande av alla slag av intolerans och diskriminering på grundval av religion och tro,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 66/167 om bekämpning av intolerans, negativa stereotyper, stigmatisering och diskriminering av personer, samt av uppmaningar till våld och av våld mot personer som grundas på religion eller tro,
- med beaktande av rådets slutsatser om den europeiska grannskapspolitiken som antogs vid det 3101:a mötet för rådet (utrikes frågor) den 20 juni 2011,
- med beaktande av sin resolution av den 27 oktober 2011 om Tibet, särskilt fallen av självbränningar bland nunnor och munkar ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 maj 2010 om befogenheter för delegering av lagstiftning ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT L 76, 22.3.2011, s. 56.

⁽²⁾ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 69.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0127.

⁽⁴⁾ EUT C 99 E, 3.4.2012, s. 101.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0260.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0334.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0474.

⁽⁸⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 6.

Onsdagen den 18 april 2012

- med beaktande av uttalandet från Europaparlamentet och rådet om användning av delegerade akter i den kommande fleråriga budgetramen för 2014–2020, som bifogats lagstiftningsresolutionen av den 1 december 2011 om förlikningskommitténs gemensamma utkast till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1934/2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för samarbete med industriländer och andra höginkomstländer och territorier ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets slutsatser om den europeiska demokratifonden som antogs den 1 december 2011 vid det 3130:e mötet för rådet (utrikes frågor), och av förklaringen om inrättande av en europeisk demokratifond som antogs av Ständiga representanternas kommitté den 15 december 2011,
- med beaktande av artiklarna 3 och 21 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artikel 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om mänskliga rättigheter,
- med beaktande av sin resolution av den 17 juni 2010 om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 1236/2005 om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 oktober 2010 om Internationella dagen mot dödsstraffet ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 december 2010 om årsrapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2009 och Europeiska unionens politik på området ⁽⁴⁾,
- med beaktande av att Europarådets ministerkommitté den 7 april 2011 antog konventionen om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 65/208 av den 21 december 2010 om utomrättsliga, summariska och godtyckliga avrättningar,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolutioner 46/121, 47/134 och 49/179 om mänskliga rättigheter och extrem fattigdom, 47/196 om införande av en internationell dag för utrotning av fattigdomen och 50/107 om uppmärksammandet av det internationella året för utrotning av fattigdomen och utropandet av FN:s första decennium för utrotning av fattigdomen,
- med beaktande av dokumenten från FN:s ekonomiska och sociala råd E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29 och E/CN.4/1990/15 om mänskliga rättigheter och extrem fattigdom, E/CN.4/1996/25 om rätten till utveckling och resolution 1996/25 från FN:s underkommission för förhindrande av diskriminering och för skydd av minoriteter om genomförandet av de ekonomiska, sociala och kulturella rättigheterna,
- med beaktande av FN:s särskilda rapportörs rapport om extrem fattigdom och de mänskliga rättigheterna (A/66/265), i vilken de lagar och förordningar och den praxis som begränsar hur människor som lever i fattigdom får bete sig offentligt analyseras,
- med beaktande av resolution 17/13 av den 17 juni 2011 från FN:s råd för mänskliga rättigheter om extrem fattigdom och mänskliga rättigheter, samt av alla övriga relevanta resolutioner från FN:s råd för mänskliga rättigheter,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 oktober 2011 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén, "Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring" (COM(2011)0637),

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0533.

⁽²⁾ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 107.

⁽³⁾ EUT C 371 E, 20.12.2011, s. 5.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0489.

Onsdagen den 18 april 2012

- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1325, 1820, 1888, 1889 och 1960 om kvinnor, fred och säkerhet,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 65/276 av den 3 maj 2011 om Europeiska unionens deltagande i FN:s arbete,
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning av den 7 december 2011 om fastställande av gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av Europeiska unionens instrument för yttre åtgärder (COM(2011)0842),
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning av den 7 december 2011 om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen (COM(2011)0844),
- med beaktande av sin resolution av den 14 december 2011 om översynen av den europeiska grannskapspolitiken ⁽¹⁾,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen av den 8 mars 2011 till Europeiska rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om ett partnerskap för demokrati och delat välstånd med södra Medelhavsområdet (COM(2011)0200),
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från vice ordföranden/ den höga representanten och kommissionen av den 25 maj 2011 om ny respons på ett grannskap i förändring (COM(2011)0303),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 oktober 2011 med titeln "En förnyad EU-strategi 2011-2014 för företagens sociala ansvar" (COM(2011)0681) och "Study of the Legal Framework on Human Rights and the Environment Applicable to European Enterprises Operating Outside the European Union" som genomfördes av University of Edinburgh i oktober 2010,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om mänskliga rättigheter samt social- och miljönormer i internationella handelsavtal ⁽²⁾,
- med beaktande av sin rekommendation av den 2 februari 2012 till rådet om att föra en konsekvent politik gentemot de regimer mot vilka EU tillämpar restriktiva åtgärder, i samband med att deras ledare utövar privata och kommersiella intressen inom EU:s gränser ⁽³⁾,
- med beaktande av rapporten från FN:s särskilda rapportör av den 16 maj 2011 (A/HRC/17/27) om främjande och skydd av åsikts- och yttrandefriheten, där det betonas att de internationella normerna och standarderna för mänskliga rättigheter är tillämpliga på rätten till åsikts- och yttrandefrihet på internet som kommunikationsmedium,
- med beaktande av årsrapporten från FN:s generalsekreterares särskilda representant av den 13 januari 2012 om våld mot barn, som bekräftar den människorättsliga normativa grundvalen för barns frihet från våld och som manar till en universell ratificering av FN:s fakultativa protokoll till konventionen om barnets rättigheter och till ett antagande av nationell lagstiftning som förbjuder alla former av våld mot barn,
- med beaktande av sin resolution av den 11 maj 2011 om utvecklingen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik efter Lissabonfördragets ikraftträdande ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0576.

⁽²⁾ EUT C 99 E, 3.4.2012, p. 31.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0018.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0228.

Onsdagen den 18 april 2012

- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och alla relevanta internationella instrument för mänskliga rättigheter,
- med beaktande av FN-stadgan,
- med beaktande av alla FN-konventioner om mänskliga rättigheter och de fakultativa protokollen till dessa ⁽¹⁾,
- med beaktande av FN-deklarationen om urbefolkningars rättigheter,
- med beaktande av Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de pågående förhandlingarna om EU:s anslutning till konventionen,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av artiklarna 48 och 119.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandena från utskottet för utveckling och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0086/2012), och av följande skäl:
 - A. Enligt grundfördragen ska EU:s yttre åtgärder utgå från principerna om demokrati, rättsstaten, de mänskliga rättigheternas och de grundläggande friheternas allmängiltighet och odelbarhet, respekten för människors värde och minoriteters rättigheter, principerna för jämlikhet och solidaritet samt respekten för principerna i FN-stadgan och i folkrätten.
 - B. Rättvisa och rättsstatsprincipen utgör själva grunden för en hållbar fred och är en garanti för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter. Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen utgör ett avgörande bidrag till upprätthållandet av mänskliga rättigheter, folkrätten och kampen mot strafflöshet.
 - C. Demokrati, rättsstatsprincipen, rättvisa och ansvarsskyldighet är det bästa skyddet för mänskliga rättigheter, grundläggande friheter, tolerans och jämlikhet.
 - D. Tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet tillhör EU:s kärnvärderingar, och det bör oeftergivligen återspeglas i EU:s yttre åtgärder.
 - E. Det finns en koppling mellan mänskliga rättigheter och utveckling. Mänskliga rättigheter är avgörande för att man ska kunna uppnå och upprätthålla millennieutvecklingsmålen.
 - F. Samvets-, religions-, åsikts- och yttrandefrihet utan risk för statliga påföljder är grundläggande allmängiltiga rättigheter.
 - G. Människorättsförsvare är ytterst viktiga aktörer när det gäller skydd och främjande av mänskliga rättigheter och stärkande av demokrati.
 - H. Icke-statliga organisationer är oumbärliga för de demokratiska samhällenas utveckling och framgång och för främjandet av ömsesidig förståelse och tolerans.
 - I. Religions- och trosfrihet fortsätter i många delar av världen att i allt högre grad hotas av statliga och samhälleliga restriktioner, vilket leder till diskriminering, intolerans och våld mot individer och religiösa grupper, inbegripet representanter för religiösa minoriteter.

⁽¹⁾ FN:s konvention mot tortyr, FN:s konvention om barnets rättigheter, FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och Internationella konventionen till skydd för alla människor från påtvingade försvinnanden.

Onsdagen den 18 april 2012

- J. Lärdomar måste dras av EU:s tidigare misslyckanden med att omarbeta sina yttre åtgärder och samtidigt befästa de mänskliga rättigheterna och demokratin i EU-politikens kärna, och med att främja övergången i länder med auktoritära regimer samtidigt som man faktiskt har stött dessa regimer, särskilt där stabilitets- och säkerhetsfrågor har försvårat tillämpningen av en välavvägd politik som främjar demokrati och mänskliga rättigheter. Dessa misslyckanden pekar på behovet av att omdefiniera EU:s nuvarande instrument på detta område och införa nya verktyg, såsom den europeiska demokratifonden – ett specialiserat, proaktivt, enkelt och därmed kostnads-, besluts- och responseeffektivt verktyg, ojävigt i förhållande till EU, med vilket man kan dra nytta av ingående kunskaper om och inblick i den lokala situationen i drabbade länder genom direktsamverkan med lokala partner och genom partnersamverkan mellan europeiska och lokala partner. Demokratifonden kan dessutom, direkt eller genom omfinansiering, använda resurser från EU, medlemsstaterna och andra källor där det kan ges stöd, på ett sätt som är ömsesidigt säkert och vid behov kan förnekas, till det civila samhällets kapacitet för demokratisk opposition och politiska aktörer som kämpar för demokratisk förändring i icke-demokratiska länder och övergångsländer.
- K. Fria och rättvisa val utgör endast det första stadiet i utvecklingen mot demokrati, som är en långvarig process byggd på respekt för mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen och god förvaltningssed.
- L. Efterlevnaden av människorättsklausuler och villkor om mänskliga rättigheter, som ska vara en förutsättning för EU:s utvecklingsbistånd i partnerskapsavtal mellan EU och tredjeländer, är fortfarande otillräcklig.
- M. År 2010 inföll tioårsjubileet för FN:s säkerhetsråds resolution 1325 (2000) om kvinnor, fred och säkerhet. Ytterligare insatser är dock nödvändiga för att genomföra resolutionen i EU och i resten av världen.
- N. Flera medlemsstater har unika erfarenheter av att bekämpa auktoritära regimer i den egna historien, och dessa övergångserfarenheter borde utnyttjas bättre i EU:s relationer med partnerländer för att stärka demokratin och de mänskliga rättigheterna.
- O. I EU:s årsrapport om mänskliga rättigheter och demokrati i världen 2010 ges en allmän översikt över EU:s politik på området.
- P. Syftet med denna resolution är att undersöka och utvärdera kommissionens, rådets, vice ordförandens/ den höga representantens och utrikestjänstens åtgärder på området för mänskliga rättigheter och parlamentets övergripande verksamhet samt vid behov ge konstruktiv kritik, i syfte att granska EU:s åtgärder och bidra till översynen av EU:s politik på området.

Allmänna synpunkter

1. Europaparlamentet betonar att om EU ska bli en trovärdig aktör i sina yttre förbindelser måste man agera konsekvent och i enlighet med kraven i fördraget och gemenskapens regelverk. EU måste även undvika att tillämpa olika normer i sin människorättspolitik och annan utrikespolitik, i sin inre politik och utrikespolitik, samt i sina förbindelser med tredjeländer. Denna hållning måste förenas med utmaningen att utarbeta landstrategidokument med avseende på mänskliga rättigheter och att genomföra åtgärdsplaner som även måste omfatta demokratisering. Åtgärdsplanerna ska avspegla egenarten i varje land vad gäller genomslagskraft och dra full nytta av EU:s tillämpliga instrument.

Onsdagen den 18 april 2012

2. Europaparlamentet understryker att lämpliga åtgärder måste vidtas för att säkra att medborgerliga rättigheter och grundläggande friheter inte blir lidande eller inskränks i tider av ekonomisk kris.
3. Europaparlamentet betonar också att EU:s politik måste vara såväl konsekvent och föredömlig inom EU som samstämd och förenlig med grundläggande värderingar och principer för att EU:s trovärdighet globalt och effektiviteten hos människorättspolitikerna ska bli så stor som möjligt. Parlamentet insisterar på att det klart anges att rekommendationerna i Favabetänkandet från 2007 om transport och olaglig internering av fångar ska genomföras, och välkomnar initiativet att utarbeta ett uppföljande parlamentsbetänkande. Parlamentet anser det vara beklagligt att ett antal medlemsstater, trots parlamentets uttryckliga krav i ovannämnda betänkande, har underlåtit att reservationslöst och öppet ta itu med sin delaktighet i den världsomfattande kränkning av de mänskliga rättigheterna som ägde rum inom ramen för Förenta staternas program för överlämnanden och hemliga interneringar och i de efterföljande inhemska kränkningarna av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet anser att dessa omständigheter är ett allvarligt hinder för EU:s främjande av mänskliga rättigheter i världen och för dess anspråk på moralisk vederhäftighet. Parlamentet uppmanar EU-institutionerna att upprätthålla trycket på medlemsstaterna för att få till stånd fullständiga och öppna utredningar. Parlamentet betonar vikten av att man fortsätter arbetet med ansvarsskyldighet i fråga om hemlig internering i samband med kampen mot terrorism.
4. Europaparlamentet erinrar om att ekonomiska och sociala rättigheter utgör en integrerad del av de mänskliga rättigheterna ända sedan antagandet av FN:s allmänna deklaration om de mänskliga rättigheterna 1948. Parlamentet anser därför att EU måste hjälpa till med att genomföra dessa rättigheter i mindre utvecklade länder och utvecklingsländer med vilka EU sluter internationella avtal, inklusive handelsavtal.
5. Europaparlamentet anser att omarbetningen av asyldirektiven bör stoppa såväl den fortsatta oron över kränkningar av de mänskliga rättigheterna som påståendena om att medlemsstaterna tillämpar olika normer på detta område. Parlamentet vidhåller att medlemsstaterna bör utarbeta jämförelsetabeller med avseende på de relevanta bestämmelserna i direktiven, så att genomförandet av dem kan granskas ordentligt. Parlamentet betonar att svårigheten att utveckla en gemensam politik utgör ett tillfälle att bygga vidare på bästa praxis, och framhåller den viktiga roll som Europeiska stödkontoret för asylfrågor kommer att spela i detta hänseende. Parlamentet hävdar bestämt att medlemsstaterna har en roll att spela med avseende på vidarebosättning av flyktingar, och upprepar sina krav på ett genuint gemensamt EU-program för vidarebosättning av flyktingar.
6. Europaparlamentet uppmanar Förenta staterna att infria sitt löfte att stänga Guantánamolägre. Parlamentet uppmanar enträget medlemsstaterna att intensifiera ansträngningarna att vidarebosätta utomeuropeiska fångar som släpps från Guantánamolägre men som inte kan skickas tillbaka till sina hemländer eftersom de lever under dödshot eller hot om tortyr eller grym och omänsklig behandling.
7. Europaparlamentet uppmanar EU, medlemsstaterna och kommissionen att omedelbart vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa räddning av flyktingar till havs som försöker ta sig till EU, och att säkerställa samordningen och samarbetet mellan medlemsstaterna och de behöriga myndigheterna för att undvika att hundratals kvinnor, barn och män drunknar och dör till havs.
8. Europaparlamentet stöder förhandlingarna om EU:s anslutning till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna.
9. Europaparlamentet välkomnar utarbetandet av landstrategidokument med avseende på mänskliga rättigheter och betonar att dessa även bör omfatta demokratisering. Parlamentet kräver ett snabbt genomförande av dessa genom handlingsplaner som kompletterar strategidokumentet och som baseras på breda samrådsprocesser med lokala och internationella organisationer i det civila samhället och analyser av situationen och behoven i varje land, och som utnyttjar EU:s relevanta instrument fullt ut. Parlamentet vidhåller att dessa landstrategidokument måste användas som referensdokument som ska integreras i all politik och i alla relevanta externa finansieringsinstrument för yttre åtgärder. Parlamentet upprepar att landstrategidokumentet måste göras tillgängliga för parlamentet och betonar behovet av följdriktighet och undvikande av olika standarder.

Onsdagen den 18 april 2012

10. Europaparlamentet betonar det civila samhällets stora betydelse när det gäller skydd och främjande av demokrati och mänskliga rättigheter. Parlamentet begär att utnämmandet av kontaktpersoner för det civila samhället och människorättsförsvarare vid EU:s delegationer slutförs. Parlamentet betonar att EU:s kontakter med det civila samhället bör bygga på ett genuint partnerskap med en systematisk, tidsmässigt lämplig och regelbunden dialog på jämlika villkor, som ska garantera att det civila samhällets aktörer deltar aktivt i en god samhällsstyrningsprocess. Parlamentet betonar att den information som samlas in i samband med detta ska användas väl, och dessutom skyddas av EU-politiken, särskilt genom demokrati- och människorättsklausuler. Parlamentet vidhåller att det är nödvändigt att förbättra informationsutbytet mellan olika aktörer som arbetar med skydd av mänskliga rättigheter över hela världen, så att de kan få bättre kännedom om verksamheter och åtgärder som genomförs, i synnerhet de som avser särskilda fall, samt om vilka svårigheter som har uppstått. I detta avseende framhåller parlamentet nödvändigheten av att inrätta en övervakningsmekanism för det civila samhället för att garantera att det civila samhället systematiskt involveras i genomförandet av avtal och program. Samtidigt välkomnar parlamentet sådana initiativ som forumet för det civila samhället inom det östliga partnerskapet, och uppmuntrar EU:s institutioner att bättre utnyttja de rekommendationer och förklaringar som utarbetades vid forumen för det civila samhället inom det östliga partnerskapet i Bryssel 2009, Berlin 2010 och Poznań 2011.

11. Europaparlamentet beklagar att en del av EU:s partnerländer inleder politiserade och falska rättegångar mot individer, och på detta sätt kränker de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipens grundläggande normer. Parlamentet är djupt oroat över att inga åtgärder vidtas i dessa tredjeländer för att garantera och respektera rättigheterna för de personer som dömts i politiskt motiverade rättegångar, trots internationella krav på detta.

12. Europaparlamentet betonar att underlättande av medborgarnas direkta medverkan i det offentliga livet genom direkt deltagande i politiska partier på nationell och europeisk nivå utgör en väsentlig rättighet att uttrycka ens mening och en demokratisk rättighet.

13. Europaparlamentet uppmanar EU att göra ytterligare insatser, att mer effektivt integrera mänskliga rättigheter och demokrati i utvecklingssamarbetet samt att se till att EU:s utvecklingsprogram bidrar till att partnerskapsländer uppfyller sina internationella åtaganden när det gäller de mänskliga rättigheterna. Parlamentet förespråkar även en integrering av mänskliga rättigheter och demokrati i program som knyter samman katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd (LRRD), eftersom dessa är avgörande under övergångsprocessen från ett humanitärt nödläge till utveckling.

14. Europaparlamentet välkomnar den särskilda relevans som tilldelats de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen i meddelandet "Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring"(COM(2011)0637). Parlamentet betonar att demokrati, respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, goda styrelseformer samt fred och säkerhet är nödvändiga för och har en synergistisk och ömsesidigt förstärkande effekt på utveckling och fattigdomsminskning och på arbetet med att uppnå millennieutvecklingsmålen. Parlamentet bekräftar betydelsen av en människorättsorienterad utvecklingspolitik och uppmanar EU att fastställa specifika, mätbara, uppnåeliga och tidsbundna mål för mänskliga rättigheter och demokrati i sina utvecklingsprogram. Parlamentet uppmanar EU att fokusera utvecklingsbiståndet på att stärka institutionsuppbyggnad och utveckling av det civila samhället i mottagarländer, eftersom de delarna är centrala för goda styrelseformer, liksom för att garantera ansvarsskyldighet och egenansvar i utvecklingsprocesserna. Parlamentet efterlyser en stärkning av klausulerna om mänskliga rättigheter och villkorligheten i de EU-stödda programmen. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten och kommissionen att söka efter nya sätt för att säkerställa bättre kopplingar mellan människorättsdialoger med partnerländer och utvecklingssamarbete.

15. Europaparlamentet betonar att EU bör se till att åtgärder inom områdena utvecklingspolitik, freds- och uppbyggnad, förebyggande av konflikter och internationell säkerhet är ömsesidigt förstärkande. Parlamentet understryker i detta sammanhang behovet av att utforma lämpliga strategier för länder i instabila situationer.

Onsdagen den 18 april 2012

16. Europaparlamentet understryker att det finns en tydlig koppling mellan extrem fattigdom och bristande respekt för mänskliga rättigheter, och framhåller att man behöver utarbeta principer för tillämpningen av standarder och kriterier avseende mänskliga rättigheter i kampen mot extrem fattigdom.

17. Europaparlamentet upprepar att 70 procent av världens fattiga lever i landsbygdsområden och är direkt beroende av naturresurser för sin överlevnad och sitt välbefinnande, och att fattiga i städer också är beroende av dessa resurser. Parlamentet uppmanar EU att som en grundläggande rättighet skydda invånarnas tillgång till de naturresurser och betydelsefulla resurser som finns i deras land samt deras tillgång till mark och livsmedelstrygghet. Parlamentet beklagar att ett betydande antal personer inte har tillgång till grundläggande nödvändigheter som vatten. Parlamentet påpekar de rättigheter som definieras i FN:s konvention om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, t.ex. rätt till lämplig kost, tillfredsställande levnadsstandard, utbildning, hälsovård, rättvisa och gynnsamma arbetsförhållanden och rätt att delta i det kulturella livet, vilka alla måste behandlas på ett likvärdigt sätt.

EU:s årsrapport för 2010

18. Europaparlamentet betonar betydelsen av EU:s årsrapport om mänskliga rättigheter och demokrati för bedömning och utvärdering av EU:s politik på området. Parlamentet beklagar att vice ordföranden/den höga representanten för första gången sedan framläggandet av årsrapporterna om de mänskliga rättigheterna i världen inte presenterade rapporten i plenum någon gång under året, och uppmanar mycket bestämt vice ordföranden/den höga representanten att presentera kommande rapporter av detta slag för parlamentet vid en lämplig tidpunkt.

19. Europaparlamentet beklagar att årsrapporten till stor del är beskrivande till sin karaktär och att alltför stor uppmärksamhet ägnas åt engångsåtgärder. Parlamentet upprepar sin begäran om ett mer systematiskt tillvägagångssätt, som bland annat innebär att index och riktmärken används för enskilda länder och att unionens resultat analyseras utifrån dessa i årsrapporten så att en väl underbyggd bedömning av dessa resultat främjas.

20. Europaparlamentet välkomnar att en stor del av årets rapport ägnas åt våld mot kvinnor och åt barns rättigheter. Parlamentet uppmärksammar i detta sammanhang gissel såsom påtvingad och könsselektiv abort, tvångssterilisering och kvinnlig könsstympning. Parlamentet uppskattar att åtgärder till stöd för avskaffandet av dödsstraff världen över och för reformer av rättsväsendet prioriteras, och stöder vice ordföranden/den höga representantens praktiska fokusering på EU:s åtgärder i internationella forum.

21. Europaparlamentet noterar att årsrapporten saknar ett särskilt avsnitt om utveckling. Parlamentet betonar, särskilt efter Lissabonfördragets ikraftträdande och med tanke på den nuvarande integrerade strategin om mänskliga rättigheter, att ett tematiskt avsnitt i årsrapporten bör ägnas åt "mänskliga rättigheter och utveckling".

22. Europaparlamentet uppmanar enträget vice ordföranden/den höga representanten att vid utarbetandet av kommande årsrapporter samråda med parlamentet på ett aktivt, systematiskt och öppet sätt och med icke-statliga människorättsorganisationer på ett tidsmässigt lägligt och uttömmande sätt, offentligt uppmana alla intresserade organisationer att bidra med synpunkter samt öka användningen av sociala nätverk och medier för att samråda med så många organisationer som möjligt. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att också systematiskt samråda med parlamentet och redogöra för hur parlamentets resolutioner har beaktats. Parlamentet begär att vice ordföranden/den höga representanten mer regelbundet lämnar information om det stadium i vilket utarbetandet av framtida årliga rapporter befinner sig närhelst parlamentet anholder om detta.

Integrering av mänskliga rättigheter

23. Europaparlamentet noterar vice ordförandens/den höga representantens uttalande i parlamentet den 13 december 2011 som svar på att parlamentet sedan länge begärt att en särskild EU-representant för mänskliga rättigheter borde utses. Om en sådan post inrättas begär parlamentet att den särskilde representanten bör ha den sektorsövergripande kompetens som krävs för att genomföra en konsekvent politik som syftar till att integrera de mänskliga rättigheterna i all EU-politik. Parlamentet avråder dock från alla försök att utnyttja inrättandet av en sådan särskild representant för att isolera människorättspolitiken från de övergripande utrikespolitiska strategierna.

Onsdagen den 18 april 2012

24. Europaparlamentet anser att internationella avtal, särskilt om handel, energi, återtagande, säkerhet och tekniskt samarbete, inte får strida mot EU:s grundprinciper som fastställs i artikel 21 i EU-fördraget. Parlamentet föreslår att riktmarkesbaserade konsekvensanalyser avseende mänskliga rättigheter ska göras såväl innan förhandlingar om sådana avtal inleds som under förhandlingsskedet, och följas upp av regelbundna framstegsrapporter dels med bedömningar från de EU-institutioner och EU-avdelningar som ansvarar för genomförandet, dels med utvärderingar från de lokala och internationella organisationer som företräder det civila samhället som en del av de institutionella övervakningsmekanismerna för det civila samhället. I detta avseende yrkar parlamentet på det oinskränkta bruket av artikel 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, enligt vilken kommissionen är förpliktad att informera parlamentet och rådet på alla stadier i förhandlingarna om internationella avtal med tredjeländer. Parlamentet anser att det är ytterst viktigt att EU:s institutioner i detta sammanhang förses med högkvalificerad och oberoende sakkunskap rörande människorätts- och demokratisituationen i enskilda länder.

25. Europaparlamentet rekommenderar att man utöver en allmän idé om integrering av mänskliga rättigheter även utarbetar en rad praktiska åtgärder som ska vara bindande för alla EU-tjänstemän som arbetar med yttre förbindelser, liksom för all personal i medlemsstater som deltar i EU-byråernas operativa insatser, inbegripet Frontex, och för experter som arbetar för EU:s räkning och som finansieras av EU, och som bör följa internationella normer och standarder. Parlamentet betonar att utbildning om mänskliga rättigheter måste vara obligatorisk inom utrikestjänsten och relevanta delar av kommissionen. Parlamentet rekommenderar att uppdrag kopplade till integrering av mänskliga rättigheter införlivas i arbetsbeskrivningarna för tjänstemän som en del av den årliga personalbedömningen.

26. Europaparlamentet rekommenderar vidare att närhelst en grov överträdelse av de mänskliga rättigheterna begås av ett partnerland med vilket EU har ingått ett internationellt avtal, såsom ett partnerskaps- eller samarbetsavtal, ska EU vidta kraftigare åtgärder vid införandet av de tillbörliga sanktioner som fastställs i människorättsklausulerna i avtalet, inbegripet ett eventuellt tillfälligt upphävande av avtalet.

27. Europaparlamentet betonar vikten av att man i nära samarbete med parlamentet utarbetar lämpliga uppföljningsprogram till rapporterna från EU:s valobservatörsuppdrag, och att dessa uppföljningsprogram också kopplas till eventuella utvecklingsprogram.

28. Europaparlamentet betonar att integreringen av internationell rätt måste innebära att man systematiskt beaktar kampen mot straffrihet och principen om komplementaritet inom den allmänna ramen för handel, utveckling och främjande av rättsstatsprincipen. Parlamentet betonar att rehabilitering och reintegrering av offer i samhället och drabbade folkgrupper måste stå i centrum, med särskild inriktning på utsatta grupper, inbegripet kvinnor, barn, ungdomar och personer med funktionshinder. Parlamentet framhåller vikten av att man upprättar konstitutionella strukturer, inbegripet ett effektivt rättssystem, maktfördelning och ett erkänt och oberoende domstolsväsen för att stärka främjandet av de mänskliga rättigheterna i alla länder. Parlamentet rekommenderar att Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen läggs till den uppsättning internationella fördrag om god samhällsstyrning och rättsstatsprincipen som ska ratificeras av tredjeländer som får delta i Allmänna preferenssystemet Plus (GSP Plus). Parlamentet rekommenderar att klausuler om Internationella brottmålsdomstolen konsekvent införlivas i människorätts- och demokratiklausuler i EU:s avtal med tredjeländer, med beaktande av att sådana klausuler ska anses utgöra väsentliga inslag i avtalen, med fokus på strategiska partnerskap och de länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken.

EU:s verksamhet i FN

29. Europaparlamentet välkomnar FN:s generalförsamlings antagande av resolution 65/276 om EU:s deltagande i FN:s arbete, och betraktar den som en anspråkslös början på en större ansträngning att uppgadera EU:s roll inom organisationen. Parlamentet betonar att en gemensam insats inte bör ske på bekostnad av de mänskliga rättigheterna och anser tvärtom att EU nu kraftfullt måste insistera på att få utöva sina rättigheter och tillämpa sin utökade status för att följa en ambitiös strategi för mänskliga rättigheter och främjande av demokrati.

30. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till rådet att bemyndiga vice ordföranden/den höga representanten att utarbeta riktlinjer för regelbundna samråd mellan medlemsstaternas ambassadörer och EU:s ambassadörer, i synnerhet mellan dem som arbetar på multilateral nivå i till exempel Genève och New York, så att EU framgångsrikt kan gå vidare med sin FN-agenda och verka för främjande och skydd av de mänskliga rättigheterna.

Onsdagen den 18 april 2012

31. Europaparlamentet välkomnar den konstruktiva roll som EU spelade i reformen av FN:s råd för mänskliga rättigheter, framför allt dess helhjärtade stöd till att den höga kommissionären för mänskliga rättigheter inom FN ska vara oberoende och dess försvar av den roll som de särskilda förfarandena och landmandaten spelar samt av alla mänskliga rättigheters odelbarhet. Parlamentet rekommenderar att EU och dess medlemsstater tydligt motsätter sig den praxis som innebär att regionala grupper föreslår "clean slates" (lika många kandidater som det finns platser) i valet till FN:s råd för mänskliga rättigheter. Parlamentet välkomnar slutförandet av FN:s första universella periodiska granskning och rekommenderar att EU:s medlemsstater föregår med gott exempel genom att utgå från bidragen från den första runden efter samråd på nationell nivå. Parlamentet stöder införlivandet av uppföljningen av den universella periodiska granskningen i EU:s agenda för människorättsdialoger med tredjeländer och i landstrategidokumentet.

32. Europaparlamentet betonar att EU, för att kunna nå enighet om fler av sina förslag i FN:s råd för mänskliga rättigheter, skyndsamt måste förbättra sin uppsökande verksamhet, däribland genom att säkra vice ordförandens/den höga representantens stöd för att försöka få huvudstäder i tredjeländer att stödja EU:s ståndpunkter. Parlamentet välkomnar det mer strategiska tillvägagångssättet på medellång sikt i fråga om förberedelser inför möten i FN:s råd för mänskliga rättigheter som rådets arbetsgrupp för mänskliga rättigheter tillämpar.

EU:s politik för Internationella brottmålsdomstolen och kampen mot straffrihet

33. Europaparlamentet välkomnar den uppdatering av EU:s politik för Internationella brottmålsdomstolen som gjordes den 12 juli 2011. Parlamentet konstaterar att Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen stadfäster en "sista utvägen"-mekanism för att personer som har gjort sig skyldiga till brott mot mänskligheten, folkmord, krigsförbrytelser och aggressionsbrott ska kunna ställas inför rätta i enlighet med komplementaritetsprincipen, som är förankrad i Romstadgan. Parlamentet uppskattar kommissionens ansträngningar att skapa en komplementaritetsverktyslåda för EU i syfte att stödja utvecklingen av nationell kapacitet och skapa politisk vilja för att utreda och lagföra påstådda internationella brott, och betonar vikten av noggranna samråd med medlemsstaterna, parlamentet och det civila samhällets organisationer för att slutgiltigt fullborda verktyslådan. Parlamentet välkomnar ansträngningarna gjorda av det civila samhället i medlemsstaterna för att stödja komplementaritetssträvandena i länder där brott mot folkrätten och omfattande kränkningar av de mänskliga rättigheterna har förekommit, och uppmuntrar till att dessa strävanden fortsätter. Parlamentet uppmuntrar EU och dess medlemsstater att anta en rad internationella riktlinjer som omfattar en uppförandekod för kontakter med personer som är efterlysta av Internationella brottmålsdomstolen. Parlamentet uppmanar alla medlemsstater (särskilt Cypern, Tjeckien, Ungern, Italien, Luxemburg och Portugal) att anta nationella lagar om samarbete med Internationella brottmålsdomstolen och slutgiltigt underteckna ramavtal med Internationella brottmålsdomstolen för att underlätta samarbete, särskilt för att garantera verkställandet av arresteringsorder och domstolens andra förfrågningar.

34. Europaparlamentet välkomnar antagandet av ändringarna av Romstadgan avseende aggressionsbrott och vissa krigsförbrytelser vid konferensen om översynen av denna stadga i Kampala. Parlamentet uppmanar alla medlemsstater att snarast ratificera dessa viktiga ändringar och införliva dem i sina inhemska straffsystem. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang rådet och kommissionen att använda sin internationella auktoritet i syfte att säkra och stärka Romstadgans allmängiltighet för en internationellt erkänd definition av aggressionshandlingar som bryter mot folkrätten. Parlamentet välkomnar EU:s utfästelser, i synnerhet att kampen mot straffrihet ska vara en grundläggande och gemensam utgångspunkt vid ingåendet av avtal med våra partner, och efterlyser ett konsekvent genomförande av detta.

35. Europaparlamentet rekommenderar att EU systematiskt införlivar klausuler avseende Internationella brottmålsdomstolen i avtal med tredjeländer och främjar respekt för och stöd till Internationella brottmålsdomstolen inom ramen för Cotonouavtalet samt i dialoger mellan EU och regionala organisationer, såsom Afrikanska unionen, Arabförbundet, Amerikanska samarbetsorganisationen och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa, och tredjeländer.

36. Europaparlamentet välkomnar EU:s och medlemsstaternas finansiella och logistiska stöd till Internationella brottmålsdomstolen och rekommenderar att detta stöd bevaras. Parlamentet framhåller sin djupa oro över resultatet av budgetdiskussionerna vid partsförsamlingens möte i december 2011, vilket kan innebära att domstolen inte får tillräcklig finansiering och således kan undergräva dess förmåga att skipa rättvisa och bemöta nya situationer. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att visa tillräckligt stöd för domstolens funktionssätt, bland annat genom att anta en proaktiv roll avseende överlämnande av åtalade personer.

Onsdagen den 18 april 2012

EU:s politik för att stödja demokratisering

37. Europaparlamentet vidhåller att målen gällande utveckling, demokrati, mänskliga rättigheter, god samhällsstyrning och säkerhet är förbundna med varandra och parlamentet bekräftar sin övertygelse om att alla EU:s yttre åtgärder måste bygga på en kombination av dels en politisk dimension som stöder pluralism, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna, grundläggande friheter och rättsstatsprincipen, dels en utvecklingsdimension som är inriktad på samhällsekonomiska framsteg, inklusive fattigdomsutrotning, kampen mot ojämlikhet och det grundläggande behovet av mat, och som är baserad på hållbar utveckling. Parlamentet tillägger i detta sammanhang att EU:s program för utvecklingsbistånd bör inbegripa konkreta och omfattande reformer för att garantera respekt för mänskliga rättigheter, öppenhet, jämställdhet mellan könen och kampen mot korruption i mottagarländerna. Parlamentet konstaterar dessutom att hårdare villkorlighet bör tillämpas och att stödet tillfälligt bör upphävas i mottagarländer som bevisligen åsidosätter grundläggande mänskliga rättigheter och friheter och som underlåter att anta lagstiftning som uppfyller internationella skyldigheter.

38. Europaparlamentet anser att den resultatdrivna "mer för mer"-strategin bör styra EU:s relationer med alla tredjeländer, och att EU bör bevilja partnerländer avancerad status endast om tydliga krav i fråga om mänskliga rättigheter och demokrati uppfylls, och att EU inte får tveka inför att frysa denna status om kraven inte längre uppfylls. Parlamentet anser att dessa aspekter bör beaktas noggrant i samband med framtida förhandlingar med Ryssland om det nya avancerade partnerskapsavtalet.

39. Europaparlamentet efterlyser ett systematiskt stöd för nya parlament som har tillsatts genom fria och rättvisa val, framför allt i övergångsländer eller som har haft besök av något av EU:s valobservatörsuppdrag. Parlamentet anser att sådant stöd bör finansieras genom det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter och genom geografiska instrument.

40. Europaparlamentet välkomnar planerna att inrätta en europeisk demokratifond, vilket uttrycktes i vice ordförandens/den höga representantens och kommissionens gemensamma meddelande, i slutsatserna från rådets 3101:a och 3130:e möten som ledde till förklaringen om inrättande av en europeisk demokratifond, vilken Ständiga representanternas kommitté enades om den 15 december 2011, samt i de ansträngningar som gjorts av arbetsgruppen för den europeiska demokratifonden, som bildades under översyn av utrikestjänsten i samarbete med medlemsstaterna och EU:s institutioner. Parlamentet betonar att fonden under parlamentets överinseende skulle kunna fungera som ett flexibelt expertverktyg till stöd för aktörer som eftersträvar en demokratisk förändring i icke-demokratiska länder och övergångsländer. Parlamentet uppmanar rådet att, bland sina andra åtgärder, se till att alla sådana verktyg kompletterar verksamheten inom ramen för befintliga instrument, särskilt det europeiska initiativet för demokrati och mänskliga rättigheter, utan att det uppstår onödiga byråkratiska strukturer. Parlamentet betonar att EU:s bidrag till den europeiska demokratifondens budget ska vara av verkligt kompletterande karaktär och genomföras i fullständig förenlighet med de ekonomiska bestämmelserna och med respekt för budgetmyndighetens övervaknings- och granskningsrättigheter.

Valstöd

41. Europaparlamentet betonar vikten av en politisk stödsats som präglas av kontinuitet i stället för att bara vara inriktad på tiden omedelbart före och efter valen. Parlamentet välkomnar vice ordförandens/den höga representantens fokus på "djupgående demokrati" där demokratiska processer kopplas samman med mänskliga rättigheter, yttrandefrihet och föreningsfrihet, religions- och trosfrihet, rättsstatsprincipen och god samhällsstyrning. Parlamentet betonar att rätten till religionsfrihet i detta sammanhang också bör tilldelas en framträdande roll. Parlamentet påpekar att denna rättighet i själva verket är allmänt erkänd som en av de mest grundläggande mänskliga rättigheterna.

42. Europaparlamentet betonar återigen att det är viktigt att välja ut länder som prioriteras för valobservatörsuppdrag på grundval av den inverkan som ett uppdrag kan få för främjandet av en genuin och långsiktig demokratiseringsprocess.

Onsdagen den 18 april 2012

43. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och utrikestjänsten att utveckla en politisk strategi för varje valobservatörsuppdrag som EU genomför. Denna strategi ska följas upp av en bedömning av de demokratiska framstegen två år efter det att uppdraget har genomförts. Denna bedömning ska presenteras under parlamentets årliga debatt om mänskliga rättigheter med vice ordföranden/den höga representanten. Parlamentet välkomnar vice ordförandens/den höga representantens åtagande att i samband med valövervakning fokusera på deltagandet av kvinnor, nationella minoriteter och personer med funktionshinder, både som kandidater och som väljare ⁽¹⁾.

44. Europaparlamentet understryker vikten av att man, i förekommande fall i samarbete med andra internationella aktörer, efter varje valobservatörsuppdrag utfärdar rekommendationer som är realistiska och kan förverkligas, och vars spridning och övervakning ska åläggas EU:s delegationer. Parlamentet anser att dess ständiga delegationer och de gemensamma parlamentariska församlingarna borde spela en större roll när det gäller att följa upp dessa rekommendationer och analysera vilka framsteg som gjorts på området för mänskliga rättigheter och demokrati. Parlamentet stöder därför främjandet av en fortlöpande och regelbunden dialog med dessa tredjeländers parlament. Parlamentet understryker behovet av att förbättra de arbetsmetoder som används av Europaparlamentets valobservatörsdelegationer och att vara noga med att utöka såväl parlamentsledamöternas som personalens färdigheter.

Dialoger och samråd om mänskliga rättigheter med tredjeländer

45. Europaparlamentet betonar att även om deltagande i en strukturerad dialog om mänskliga rättigheter välkomnas, används det ofta som en förevändning för att undvika diskussioner om dessa frågor på högre politiska nivåer, däribland vid toppmöten med partnerländer. Parlamentet uppmanar alla EU-institutioner, medlemsstater och deras ambassader att göra större ansträngningar för att införliva dessa dialoger i alla EU:s yttre åtgärder i tredjeländer. Parlamentet betonar behovet av öppenhet och genuina samråd på förhand med organisationer i det civila samhället, liksom avrapportering efter dialogerna för att rapportera om resultaten av dessa.

46. Europaparlamentet uttrycker därför sin besvikelse över bristen på framsteg i flera dialoger om mänskliga rättigheter (som nu uppgår till över fyrtio) och noterar åsikten hos somliga att EU:s samråd om mänskliga rättigheter instrumentaliseras och har blivit en process snarare än ett medel för att nå mätbara och påtagliga resultat.

47. Europaparlamentet beklagar att de bedömningar efter dialog eller samråd som gjorts inte har lett till utveckling av tydliga resultatindikatorer eller riktmärken. Parlamentet kräver att mål ställs upp före, och utvärderas omedelbart efter, varje dialog eller samråd på ett öppet sätt och tillsammans med så många intressenter som möjligt. Parlamentet betonar att slutsatserna av dessa utvärderingar måste användas under toppmöten och vid andra kontakter mellan EU och dess partner, och prägla EU:s och medlemsstaternas åtgärder i andra bi- och multilaterala sammanhang. Parlamentet anser att man särskilt måste beakta dessa indikatorer för att säkerställa effektiviteten hos demokrati- och människorättsklausuler i alla EU:s avtal, oavsett vad de avser.

48. Europaparlamentet betonar vikten och det trängande behovet av en förbättring av formerna för och innehållet i dessa dialoger i samråd med det civila samhället. Parlamentet upprepar att en förutsättning för att dialoger ska kunna vara konstruktiva och ha verklig betydelse på plats är att de kompletteras med konkreta åtgärder som tar hänsyn till EU:s målsättningar och riktlinjer för dialoger om mänskliga rättigheter med tredjeländer, och att korrigeringsåtgärder genomförs.

49. Europaparlamentet erinrar om att EU bör använda dessa dialoger som ett instrument för att ta upp individuella fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna i tredjeländer, såsom fall gällande politiska fångar och internerade, till exempel i Vietnam eller Kina, som fängslats för att på ett fredligt sätt ha utövat sina grundläggande rättigheter, såsom yttrandefrihet, mötes- och föreningsfrihet samt religionsfrihet. Parlamentet uppmanar dessutom EU att regelbundet använda sig av denna möjlighet och göra uppföljningar av gensvaret på de individuella fall man har tagit upp, övervaka dessa fall och på nära håll samordna med berörda människorättsorganisationer och med andra länder som för dialoger om mänskliga rättigheter med landet i fråga.

⁽¹⁾ Gemensamt meddelande av den 12 december 2011 "Mänskliga rättigheter och demokrati i centrum för EU:s yttre åtgärder – effektivare metoder".

Onsdagen den 18 april 2012

50. Europaparlamentet beklagar att endast ett begränsat antal utvärderingar har genomförts och detta oregelbundet, trots att det i riktlinjerna stadgas att dialogerna helst "bör utvärderas en gång vartannat år". Parlamentet beklagar djupt att Europaparlamentet hittills inte systematiskt har deltagit i utvärderingarna, däribland de som avsett Ryssland och Kina. Parlamentet kräver att Europaparlamentets tillträde till dessa utvärderingar ska formaliseras och begär en garanti för att denna process kommer att utföras med största möjliga öppenhet och insyn. Parlamentet erinrar om att det i riktlinjerna om mänskliga rättigheter anges att det civila samhället ska delta i denna utvärderingsprocess, och anser att genomförandet av detta åtagande förutsätter att en konkret mekanism införs i detta syfte.

51. Europaparlamentet uttrycker sin stora oro över situationen i Mali efter statskuppen den 22 mars 2012 och eftersom landet står inför den värsta humanitära krisen på 20 år på grund av problem med livsmedelsförsörjningen för omkring tre miljoner människor och flyktingströmmar till följd av konflikterna i de norra delarna av landet. Parlamentet uppmanar till att ytterligare humanitärt stöd från EU frigörs för att avhjälpa denna situation. Parlamentet anser dessutom att EU och medlemsstaterna måste stödja en fredlig lösning på konflikten, utgående från skydd av befolkningen, utan utländsk inblandning i landets politiska angelägenheter.

52. Europaparlamentet uppmanar att kvinnors rättigheter bör vara en viktig del av EU:s dialoger om de mänskliga rättigheterna och EU:s politiska dialoger med tredjeländer med vilka samarbets- eller associeringsavtal har ingåtts, i linje med klausulerna om mänskliga rättigheter i dessa avtal. Parlamentet uppmanar att kvinnors medverkan vid fredliga övergångar – både runt förhandlingsbordet och i det aktiva arbetet – bör bli större. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att vidta alla åtgärder som är lämpliga i fall av eventuella brott mot dessa bestämmelser.

53. Europaparlamentet beklagar att Mikhail Chodorkovskij, trots alla uppmaningar från parlamentet och andra internationella institutioner, dömdes i sin andra politiskt och administrativt motiverade rättegång i Ryssland, som inte uppfyllde principerna för ett rättvist och oberoende rättsväsende, och som därmed grovt kränkte de mänskliga rättigheterna.

Klausuler om mänskliga rättigheter och demokrati

54. Europaparlamentet kräver att tydligt formulerade bindande klausuler om mänskliga rättigheter och demokrati utan undantag ska införlivas i alla avtalsförhållanden med tredjeländer, både i fråga om industri- och utvecklingsländer, samt i sektorsavtal, handelsavtal och avtal om tekniskt eller finansiellt stöd. Parlamentet uppmanar kommissionen att garantera en striktare tillämpning av dessa klausuler. Parlamentet uppmanar behovet av att utarbeta en enda katalog med riktmärken för mänskliga rättigheter och demokrati som har en beskrivande funktion och som ska användas i utvärderingssyfte. Denna katalog ska erkännas av alla EU:s institutioner. Parlamentet föreslår att genomförandet av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och andra viktiga internationella människorättskonventioner kan utgöra ett betydande inslag i sådana riktmärken för mänskliga rättigheter och demokrati.

55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte tveka att använda mekanismen för tillfälligt upphävande av permanenta avtal närhelst de gängse människorättsklausulerna vid upprepade tillfällen kränks.

56. Europaparlamentet betonar att tillämpningen av klausulen i dess nuvarande utformning i de frihandelsavtal som snart ska läggas fram för parlamentet utgör ett tillfälle för parlamentet att självt utforska potentialen för att införa riktmärken för mänskliga rättigheter före ratificering, i syfte att göra konkreta och verkliga framsteg i fråga om respekten för mänskliga rättigheter. Parlamentet uppmanar åter kommissionen att utarbeta en ny "modellklausul" som hänför sig till parternas internationella förpliktelser och omfattar ett samrådsförfarande med beskrivning av de politiska och rättsliga mekanismer som ska användas vid begäran om att avbryta ett samarbete på grund av upprepade eller systematiska kränkningar av mänskliga rättigheter i strid med folkrätten. Parlamentet anser att den kontrollmekanism som parlamentet har begärt för klausulen om mänskliga rättigheter och demokrati är det enda sättet att garantera ett verkligt genomförande av sådana klausuler, och att den bör ses som en förebyggande och varnande mekanism som etablerar en dialog mellan EU och partnerlandet och som bör följas upp med en övervakningsmekanism. Parlamentet rekommenderar att ett tydligt och successivt system för påföljder utarbetas, utan att detta påverkar huruvida samarbetet slutligen avbryts. Parlamentet insisterar på att parlamentet fattar beslut tillsammans med kommissionen och rådet i detta avseende.

Onsdagen den 18 april 2012

57. Europaparlamentet betonar behovet av att garantera en effektiv övervakning av genomförandet av åtaganden i fråga om respekt för och främjande av mänskliga rättigheter och demokratiska principer. Parlamentet uppmanar till användning av konsekvensanalyser om mänskliga rättigheter och demokrati utöver de befintliga konsekvensanalyserna om hållbar utveckling, och begär att de resulterande bedömningarna och slutsatserna beaktas vid förhandlingarna och införlivas i de slutliga avtalen.

58. Europaparlamentet föreslår att objektiva indikatorer och kriterier ska användas i konsekvensanalyserna av mänskliga rättigheter och i utvärderingen av dem.

Handel och mänskliga rättigheter

59. Europaparlamentet förväntar sig att alla framtida frihandelsavtal ska innehålla ett omfattande kapitel om mänskliga rättigheter, utöver kapitlen om sociala frågor och miljö, och beklagar i samband med de redan pågående förhandlingarna att vissa partner har motsatt sig denna princip, däribland Indien och Kanada. Parlamentet kräver att kapitlet om hållbar utveckling i avtalen ska stärkas genom införlivande av ett förfarande för att inge klagomål som är öppet för arbetsmarknadens parter och det civila samhället samt genom inrättande av ett oberoende organ som kan lösa relevanta tvister och möjligheten att tillämpa en tvistlösningsmekanism som omfattar böter och upphävande av handelsförmåner vid allvarliga överträdelse av de relevanta miljö- och arbetsnormerna, liknande mekanismerna för bestämmelserna om marknadstillträde. Parlamentet betonar att övervaknings- och kontrollmekanismerna i Allmänna preferenssystemet Plus (GSP+) bör stärkas ytterligare. Parlamentet kräver att målsättningarna för socialt ansvar för europeiska företag som verkar i institutionellt svaga länder ska vara bindande.

Den europeiska grannskapspolitiken

60. Europaparlamentet anser att den arabiska våren har visat hur otillräcklig EU:s politik hittills har varit när det gäller att effektivt stödja befolkningens starka längtan efter demokrati, respekt för grundläggande friheter, rättvisa och ansvarsfullt och representativt styre i länder där detta saknas. Parlamentet välkomnar därför de gemensamma meddelandena från kommissionen och vice ordföranden/den höga representanten om "Ny respons för ett grannskap i förändring", som bland annat ger uttryck för behovet att inrätta den europeiska demokratifonden, och "Ett partnerskap för demokrati och delat välstånd med södra Medelhavsområdet", och strategin med gemensamma åtaganden och ömsesidigt ansvar när det gäller allmängiltigheten hos mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen, starkare incitamentbaserad villkorlighet, politisk differentiering, ett fördjupat multilateralt och lokalt samarbete samt principen om större deltagande för det civila samhället. Parlamentet framhåller att den arabiska våren blir en paradox om den utvecklas i en riktning som förvägrar kvinnor, människorättsförsvarare, religiösa minoriteter och andra samhällsgrupper i dessa länder deras grundläggande mänskliga rättigheter.

61. Europaparlamentet anser att inhemska icke-statliga organisationer och organiserade medborgare alltsedan den arabiska vårens början spelar en avgörande roll när det gäller att mobilisera människor och främja deras deltagande i samhällslivet, i syfte att informera människor om deras rättigheter och ge dem mod och möjligheter att förstå och ta till sig demokrati. Parlamentet betonar att de politiska prioriteringarna för framtida reformer bör grundas på samråd med inhemska icke-statliga organisationer och förkämpar för medborgarliga rättigheter.

62. Europaparlamentet betonar behovet av att stödja demokratiska rörelser även i det östliga grannskapet, och välkomnar grannskapspolitikens nya inriktning som syftar till att i högre grad stödja partner som strävar efter att bygga en djupgående och hållbar demokrati och en inkluderande ekonomisk utveckling samt stärka den europeiska grannskapspolitikens båda regionala dimensioner.

63. Europaparlamentet stöder en resultatbaserad strategi som bygger på principen "mer för mer" i linje med den nya visionen för den europeiska grannskapspolitiken. Parlamentet insisterar på att differentieringen bör baseras på tydligt definierade kriterier och regelbundet övervakade riktmärken, och föreslår att de riktmärken som fastställs i meddelandena betraktas som mål som ska kompletteras av mer specifika, mätbara, uppnåeliga och tidsbundna riktmärken. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten och kommissionen

Onsdagen den 18 april 2012

att utforma tydliga och lämpliga metoder för att bedöma i vilken mån de länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken respekterar och främjar demokrati och mänskliga rättigheter, att regelbundet lämna rapporter som underlag för anslag av medel enligt principen "mer för mer" samt att inkludera dessa utvärderingar i de årliga framstegsrapporterna. Parlamentet betonar att medel, som på grund av negativ bedömning inte kan delas ut eller överföras, bör omfördelas till andra projekt som bedrivs i den europeiska grannskapspolitikens partnerländer, inom både den södra och den östra dimensionen.

64. Europaparlamentet framhåller hur oerhört viktigt det är att det civila samhället aktivt deltar i och bidrar till styrningsprocesser och samhällsomvandlingar. Parlamentet bekräftar behovet av att inkludera företrädare för kvinno- och minoritetsgrupper i dessa processer. Parlamentet ger sitt fulla stöd till ett utvidgat arbete med det civila samhället i dessa processer, såväl genom en utökad uppsökande verksamhet som genom ett noggrannare beaktande av det civila samhällets synpunkter i samband med politikens utformning. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang alla de EU-program som syftar till att utbilda unga yrkesmänniskor och förenkla utbytesprogrammen för studerande tredjelandsmedborgare, eftersom dessa effektivt bidrar till att utveckla det civila samhället. Parlamentet understryker behovet av ett oberoende strukturellt och ekonomiskt stöd till det civila samhället. Parlamentet anser att lokala och internationella företrädare för det civila samhället på samma sätt som vid den universella periodiska granskningen inom FN:s råd för mänskliga rättigheter bör engageras i kommissionens framstegsrapporter om den europeiska grannskapspolitiken genom att separat lägga fram sin egen bedömning som ska bifogas rapporterna. Parlamentet välkomnar arbetet för att upprätta faciliteten för det civila samhället och den europeiska demokratifonden, och förespråkar att de ges ett betydande anslag i den kommande fleråriga budgetramen. Parlamentet insisterar på att det civila samhället i framtiden engageras så att det på ett direkt sätt kan bidra genom en institutionaliserad övervakningsmekanism för det civila samhället.

65. Europaparlamentet är djupt oroat över att fyra partnerländer inom den europeiska grannskapspolitiken inte har undertecknat det fakultativa protokollet till FN:s konvention mot tortyr, att elva länder inte har ratificerat det och att ytterligare fjorton länder inte har utarbetat de nationella förebyggande åtgärder som krävs. Parlamentet kräver att EU vidtar brådskande åtgärder för att komma till rätta med detta.

66. Europaparlamentet anser att främjandet av och stödet för icke-våld avspeglar en internationell värdering som är ett lämpligt sätt att inifrån skydda och främja mänskliga rättigheter, särskilt med tanke på att icke-våldsmetoden erbjuder ett effektivt resultat vad beträffar förebyggande av konflikter och stöd för demokrati, rättsstatsprincipen och det civila samhället över hela världen. Parlamentet föreslår att icke-våldsprincipen ges en central roll med politisk tyngd i Europeiska unionens interna och externa politik, att stöd ges till sådana initiativ som kan upprätthålla och utveckla icke-våldsam och fredlig aktivism över hela världen, och att praktiskt bistånd sprids för att stödja aktivister och människorättsförsvarare som avstår från att bruka våld.

67. Europaparlamentet uppmanar åter vice ordföranden/den höga representanten och medlemsstaterna att arbeta för en kraftfull gemensam EU-ståndpunkt om uppföljningen av undersökningsuppdraget om Gazakonflikten, med ett offentligt krav på att undersökningsuppdragets rekommendationer ska genomföras och ansvarsskyldighet utkrävas för alla brott mot folkrätten, oavsett vem förövaren påstås vara, genom oberoende, ojäviga, insynsvänliga och effektiva utredningar. Parlamentet anser att man inte kommer att kunna få till stånd någon verklig fredsprocess i Mellanöstern utan ansvarsskyldighet och rättvisa.

Yttre finansieringsinstrument, framför allt det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter

68. Europaparlamentet konstaterar att det, trots EU:s tydliga politiska uttalanden till stöd för mänskliga rättigheter, har skett en urvattning i programplaneringen som innebär att utfästelser i fråga om mänskliga rättigheter försvinner från specifika instrument och från ländernas sektorsanslag. Parlamentet beklagar att mänskliga rättigheter och demokrati ibland enbart har införlivats i det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter i stället för att integreras i samtliga instrument.

Onsdagen den 18 april 2012

69. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande om en agenda för förändring och dess betoning av att målen om utveckling, demokrati, mänskliga rättigheter, god samhällsstyrning och säkerhet är nära kopplade till varandra. Parlamentet välkomnar den ökade fokuseringen på partnerländernas åtaganden vid fastställandet av vilka instrument och metoder som ska användas på landsnivå. Parlamentet betonar samtidigt behovet av att avskaffa befintliga dubbla måttstockar och undvika att de uppstår i framtiden. Parlamentet välkomnar att denna politik har utmynnat i kommissionens meddelande om den framtida utformningen av budgetstödet från EU till tredjeländer, där det anges att allmänt budgetstöd endast kommer att tillhandahållas om partnerländerna förbinder sig att uppfylla de internationella normerna för mänskliga rättigheter och demokrati. Parlamentet uppmanar kommissionen och utrikestjänsten att omvandla denna politiska ram till konkret, operativ, tidsbunden och mätbar verksamhet som integreras i olika samarbetsområden och åtföljs av den förstärkning av institutionella ramar och administrativ kapacitet som behövs.

70. Europaparlamentet rekommenderar med kraft att det inom ramen för EU:s framtida utvecklingsinstrument särskilt fokuseras på tematiska program, eftersom de i synnerhet rör frågor om de mänskliga rättigheterna i syfte att främja ömsesidigt stärkande broar mellan utveckling och mänskliga rättigheter.

71. Europaparlamentet konstaterar att det för att maximera samstämdheten och effektiviteten krävs ett strategiskt tillvägagångssätt för att kombinera olika geografiska och tematiska instrument i syfte att skydda och främja mänskliga rättigheter och att detta bör baseras på en grundlig analys av det lokala sammanhanget med avskaffande av befintliga dubbla måttstockar och undvikande av att nya uppstår. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang åtagandet i det gemensamma meddelandet av den 12 december 2011, "Mänskliga rättigheter och demokrati i centrum för EU:s yttre åtgärder: Effektivare metoder", som innebär att landstrategidokumentet om mänskliga rättigheter ska beaktas vid planering och genomförande av EU:s bistånd, och uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att utforma en mer detaljerad metod för att genomföra detta åtagande.

72. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om instrument för yttre åtgärder efter 2014, framför allt fokuseringen på behovet av att införa förenklade och flexibla förfaranden för beslutsfattande som möjliggör ett snabbare antagande av årliga genomförandeprogram och därmed av tillhandahållande av stöd. Parlamentet uppskattar de omfattande samråd som genomförs med det civila samhället och räknar med att slutdokumenten ska behandla de frågor som alla aktörer tagit upp.

73. Europaparlamentet välkomnar den tydligare definitionen av målen för det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter och dess uppdaterade räckvidd som speglar den ökade fokuseringen på ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, tankefrihet, samvetsfrihet och religions- och trosfrihet samt demokratistöd. Parlamentet uppskattar den nya möjligheten att direkt bevilja anslag för att finansiera åtgärder under mycket svåra villkor eller situationer, eller att öka stödet för människorättsförsvarare och icke-registrerade organisationer.

74. Europaparlamentet betonar att parlamentets företrädesrätt måste respekteras vid programplaneringen för det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter och andra instrument, med särskild inverkan på mänskliga rättigheter och demokrati. Parlamentet anser därför bestämt att strategidokumentet för dessa instrument inte kan betraktas som genomförandeakter och måste antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 290 i EUF-fördraget om delegerade akter.

Dödsstraff

75. Europaparlamentet välkomnar det positiva resultatet av FN:s generalförsamlings resolution 65/206 av den 21 december 2010 om ett moratorium för användningen av dödsstraff, som tyder på ett växande globalt stöd för avskaffande och en ökad medvetenhet bland aktivister, domare, politiker och allmänhet. Parlamentet välkomnar vidare EU:s betydelsefulla roll i att få till stånd detta resultat. Parlamentet ser fram emot ett starkt partnerskap med medlemsstaterna och utrikestjänsten i fråga om generalförsamlings resolution för 2012.

Onsdagen den 18 april 2012

76. Europaparlamentet upprepar att EU under alla omständigheter är emot dödsstraff. Parlamentet uppmanar EU att fortsätta att använda samarbete och diplomati i alla tänkbara forum i hela världen för att uppnå ett avskaffande av dödsstraffet, i linje med EU:s riktlinjer om dödsstraff, samt att säkerställa att rätten till en korrekt rättegång respekteras fullt ut för varje person som hotas av avrättning, utan användning av tortyr och annan misshandel för att tvinga fram bekännelser. Parlamentet uppmanar de länder där dödsstraffet, trots EU:s och andras ansträngningar, fortfarande tillämpas att respektera dömda personers grundläggande mänskliga rättigheter, inklusive bred tillgång till information om den dömdas situation, åtminstone för familjen och nära anhöriga, respekt för kvarlevorna och rätten till en hederlig begravning. Parlamentet fördömer de nyligen utförda avrättningarna i Vitryssland av Dmitrij Konovalov och Vladislav Kovoljov, och betonar att deras grundläggande rättigheter inte respekterades, eftersom avrättningarna genomfördes i hemlighet, utan familjernas vetskap och utan någon möjlighet för dem att återfå kvarlevorna för att begrava dem under hedervärda former. Parlamentet erinrar om att EU är den huvudsakliga givaren av stöd till organisationer i det civila samhället som kämpar mot dödsstraffet. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta se till att detta grymma och omänskliga straff förs upp som en prioriterad fråga inom EIDMR.

77. Europaparlamentet betonar vikten av att EU fortsätter att övervaka de sätt på vilka avrättningar genomförs i de länder som ännu tillämpar dödsstraffet, och av att EU stöder rättsliga och konstitutionella reformer i riktning mot ett fullständigt och totalt avskaffande.

78. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten, utrikestjänsten och kommissionen att ge vägledning för en omfattande politik om EU-medborgare som hotas med avrättning i tredjeländer, däribland tydliga mekanismer i fråga om identifiering, tillhandahållande av rättslig hjälp och rättsliga EU-åtgärder.

79. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut av den 20 december 2011 att ändra förordning (EG) nr 1236/2005, och därigenom skärpa exportkontrollen för vissa droger som kan användas för avrättningar och utrustning som kan användas för tortyr. Parlamentet uppmanar kommissionen att gripa sig an återstående kryphål i förordningen genom att införa en generalklausul om slutanvändning som förbjuder export av alla droger som kan användas för tortyr eller avrättningar.

Vapenkontroll

80. Europaparlamentet noterar att 60 procent av alla enskilda fall med kränkningar av de mänskliga rättigheterna, såväl inom ramen för som utanför väpnade konflikter, som har dokumenterats av Amnesty International har omfattat direkt användning av handeldvapen och lätta vapen. Parlamentet inser den särskilt allvarliga effekten av handeldvapen och lätta vapen på respekten för barns rättigheter och på barnens skydd mot våld. Parlamentet lovordar EU:s internationella ledarskap i och med dess antagande av en rättsligt bindande gemensam ståndpunkt om vapenexport 2008, men noterar behovet av ytterligare övervakning av dess genomförande på EU-nivå. Parlamentet uppmanar EU att visa ledarskap i processen för att nå fram till ett internationellt avtal om vapenhandel vid 2012 års FN-konferens och se till att man kommer överens om ett tydligt och rättsligt bindande avtal.

81. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över utnyttjandet av barn som soldater. Parlamentet uppmanar till omedelbara åtgärder av EU för barnsoldaters avväpning, rehabilitering och återanpassning såsom ett viktigt inslag i EU:s politik för att stärka de mänskliga rättigheterna, skydda barn och ersätta våld med mekanismer för politisk konfliktlösning.

Tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning

82. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater som ännu inte har ratificerat det fakultativa protokollet till FN-konventionen mot tortyr att göra detta, för att öka samstämdheten mellan inrikes- och utrikespolitiken.

83. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater, vice ordföranden/den höga representanten och utrikestjänsten att ingripa aktivt i frågan om fångars mänskliga rättigheter och att ta itu med överbefolkade fängelser i och utanför EU.

Onsdagen den 18 april 2012

84. Europaparlamentet understryker vikten av att uppmärksamma könsspecifika former av tortyr och förnedrande former av behandling (inklusive kvinnlig könsstympning och våldtäkt) och insisterar på att EU:s koordinerade insatser för att motverka tortyr måste beakta könsaspekten på lämpligt sätt.

85. Europaparlamentet uppmanar återigen kommissionen att i rådets förordning (EG) nr 1236/2005 om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, införa en klausul om "slutanvändning i tortyrsyfte", vilken skulle ge medlemsstaterna möjlighet att, utifrån tidigare upplysningar, licensbelägga och därmed vägra export av alla varor som löper en betydande risk att användas i detta syfte av sina avsedda slutanvändare.

86. Europaparlamentet erinrar om det tragiska fallet med Sergej Magnitskij, som kämpade mot korrup­tion bland högt uppsatta och som torterades till döds av offentliga tjänstemän. Parlamentet beklagar att fallet ännu är ouppklarat och att de som är skyldiga till Sergej Magnitskijs död inte har straffats. Parlamentet uppmanar de ryska rättsliga myndigheterna att återuppta utredningen och att namnge och straffa de skyldiga.

Människorättsförvarare

87. Europaparlamentet välkomnar EU:s politiska åtagande att stödja människorättsförvarare, som ett väletablerat inslag i EU:s politik för mänskliga rättigheter på de yttre förbindelsernas område, och de många positiva exemplen på hänvändelser, rättegångsovervakning, fängelsebesök och andra konkreta åtgärder som utförts av EU:s representationer och delegationer, såsom regelbundna, institutionaliserade möten med människorättsförvarare, men hyser fortfarande oro över det bristfälliga genomförandet av EU:s riktlinjer om människorättsförvarare i vissa tredjeländer. Parlamentet anser att vice ordföranden/den höga representanten bör rekommendera utökade åtgärder inom ramen för de uppdrag där genomförandet har varit påtagligt bristfälligt.

88. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att stimulera EU:s uppdrag och delegationer att visa sitt stöd för och sin solidaritet med det arbete som utförs av människorättsförvarare och deras organisationer genom regelbundna möten och proaktiva kontakter med dem, genom att ta hänsyn till deras synpunkter vid utformningen av landspecifika strategier för mänskliga rättigheter och demokrati samt genom regelbundna kontakter med Europaparlamentet.

89. Europaparlamentet uppmanar åter EU att systematiskt ta upp enskilda fall av människorättsförvarare i de dialoger om mänskliga rättigheter som förs med sådana tredjeländer där man fortsätter att trakassera och angripa dem som försvarar mänskliga rättigheter.

90. Europaparlamentet betonar vikten av att kontakterna med det oberoende civila samhället följs upp på ett systematiskt sätt, samt av att människorättsförvarare får en mer direkt och enkel tillgång till EU:s delegationer i tredjeländer. Parlamentet välkomnar utnämningen av kontaktpersoner för människorättsförvarare vid delegationer och/eller på medlemsstaternas ambassader, och betonar att dessa bör vara erfarna tjänstemän med lämplig utbildning och att information om deras arbete bör spridas både internt och externt i så stor utsträckning som möjligt. Parlamentet välkomnar innerligt att vice ordföranden/den höga representanten har angett att hon under alla sina tjänsteresor till tredjeländer kommer att träffa människorättsförvarare, och kräver att denna praxis ska följas av alla kommissionsledamöter med ansvar för yttre förbindelser och att rapporter om dessa kontakter ska göras tillgängligt för parlamentet.

91. Europaparlamentet erinrar om sin resolution av den 25 november 2010 om situationen i Västsahara. Parlamentet fördömer det fortsatta förtrycket av den västsahariska befolkningen i de ockuperade områdena och kräver respekt för deras grundläggande rättigheter, särskilt förenings-, yttrande- och mötesfriheten. Parlamentet kräver att 80 västsahariska politiska fångar ska frigges, främst de 23 personer som sedan november 2010 sitter fängslade utan rättegång i Salé-fängelset sedan nedläggningen av Gdeim Izik-lägre­ret. Parlamentet upprepar sitt krav på att en internationell mekanism ska införas för att övervaka människorätts-situationen i Västsahara, och på en rättvis och varaktig lösning på konflikten, utgående från det västsaha-riska folkets rätt till självbestämmande i enlighet med FN:s resolutioner.

Onsdagen den 18 april 2012

92. Europaparlamentet upprepar sitt krav på ett fördjupat interinstitutionellt samarbete i fråga om människorättsförsvarare. Parlamentet anser att EU:s handlingsförmåga och samstämdheten mellan de olika institutionernas åtgärder vid brådskande kriser för människorättsförsvarare skulle gynnas av ett gemensamt varningssystem baserat på kontaktpunkter, och uppmuntrar utrikestjänsten och kommissionen att tillsammans med Europaparlamentet utforska denna möjlighet vidare.

93. Europaparlamentet välkomnar parlamentets åtagande att stärka Sacharovnätverkets och Sacharovprisets roll, och betonar den viktiga roll som detta nätverk spelar i fråga om att bland annat få till stånd interinstitutionellt samarbete till stöd för människorättsförsvarare runtom i världen. Parlamentet uppmanar alla EU:s institutioner att visa mer engagemang och samarbetsvilja, och välkomnar i detta sammanhang hänvisningen till Sacharovpriset i årsrapporten om de mänskliga rättigheterna. Parlamentet upprepar emellertid sin uppmaning till rådet och kommissionen att hålla kontakt med Sacharovprisets kandidater och pristagare för att säkra en fortlöpande dialog om och övervakning av situationen för mänskliga rättigheter i deras respektive länder, att erbjuda skydd åt dem som aktivt förföljs samt att rapportera om detta till Europaparlamentet.

94. Europaparlamentet åtar sig att mer systematiskt inkludera kvinnors rättigheter i sina egna debatter och resolutioner om mänskliga rättigheter samt att använda Sacharovnätverket, särskilt kvinnliga pristagare, för att främja kvinnors rättigheter i världen.

Kvinnor och mänskliga rättigheter

95. Europaparlamentet framhåller kvinnors särskiljande roller, erfarenheter och bidrag i fråga om fred och säkerhet. Parlamentet fördömer användningen av sexuellt våld i länder som exempelvis Demokratiska republiken Kongo, och uppmanar till nolltolerans gentemot dess förövare, i synnerhet bland militär- och polisstyrkor inom ramen för EU:s uppdrag och verksamhet. Parlamentet betonar vikten av att offren garanteras tillgång till en multidisciplinär holistisk rehabiliteringstjänst som inbegriper alla nödvändiga kombinationer av medicinsk och psykologisk vård, liksom rättsliga, sociala, samhälleliga, yrkesinriktade och utbildningsmässiga tjänster samt tillfälligt ekonomiskt stöd.

96. Europaparlamentet välkomnar att EU är en föregångare med att genomföra FN:s säkerhetsråds resolution 1325 och tillhörande resolutioner. Parlamentet uppmanar rådet, kommissionen och utrikestjänsten att intensifiera insatserna för att överbrygga klyftan mellan politik och praktik, och uppmanar de medlemsstater som ännu inte har antagit nationella handlingsplaner att skyndsamt göra detta.

97. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av UN Women och uppmanar EU att ha ett nära samarbete med denna institution på internationell, regional och nationell nivå i syfte att hävda kvinnors rättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att se till att kvinnor i konfliktsituationer har rättvis tillgång till offentlig hälso- och sjukvård och får adekvat gynekologisk vård och förlossningsvård enligt Världshälsoorganisationens definitioner. Parlamentet betonar särskilt vikten av att främja hälsoutbildning och lämpliga program för sexuell och reproduktiv hälsa, vilka intar en framträdande plats i EU:s politik för utveckling och mänskliga rättigheter gentemot tredjeländer.

98. Europaparlamentet välkomnar kommissionens kvinnostadga, som för fram jämställdhet mellan kvinnor och män både på EU-nivå och på internationell nivå, liksom EU:s handlingsplan för jämställdhet mellan kvinnor och män och kvinnors egenmakt i utvecklingssamarbetet för perioden 2010–2015, och manar till ytterligare ansträngningar för att uppnå millennieutvecklingsmålen om jämställdhet mellan kvinnor och män och mödr hälsa.

99. Europaparlamentet hyser oro över att Egyptens högsta militärråd (SCAF) inte har gjort någon undersökning med anledning av rapporter om sexuella angrepp på kvinnliga protesterande, däribland så kallade "jungfrutest" och dödshot mot kvinnliga protesterande.

100. Europaparlamentet välkomnar den betoning som vice ordföranden/den höga representanten har lagt på ökat medinflytande för kvinnor och uppmanar henne att institutionalisera EU:s interinstitutionella informella arbetsgrupp för kvinnor, fred och säkerhet genom att tillsätta en ordförande på heltid för gruppen, som även kommer att fungera som kontaktperson för jämställdhetsfrågor inom utrikestjänsten och anslå tillräckliga personalresurser och finansiella resurser till uppgiften.

Onsdagen den 18 april 2012

101. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att främja lika geografiska och jämnt könsfördelade möjligheter inom utrikestjänsten i enlighet med tjänsteföreskrifterna. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och medlemsstaterna att föreslå kvinnliga högnivå-kandidater till ledande befattningar vid uppdrag som sker inom ramen för utrikestjänsten och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken. Parlamentet välkomnar de framsteg som gjorts inom ramen för uppdrag inom den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken genom utnämningen av jämställdhetsrådgivare för nästan alla uppdrag och tillhandahållandet av utbildning i samband med uppdragen. Parlamentet uppmanar rådet att inkludera en hänvisning till FN:s säkerhetsråds resolution 1325 i rådets beslut om fastställande av uppdragsbeskrivningar. Parlamentet rekommenderar att medlemsstaterna ser till att all militär och utstationerad civil personal genomgår standardutbildning i fråga om jämställdhetsfrågor före uppdragen.

102. Europaparlamentet välkomnar antagandet av Europarådets centrala konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet, som utgör en omfattande ram för att förebygga våld, skydda offer och avskaffa straffrihet, och uppmanar alla medlemsstater och EU att omgående underteckna och ratificera denna konvention.

103. Europaparlamentet fördömer starkt kvinnlig könsstympning som en anakronistisk metod och en barbarisk kränkning av kvinnors och flickors kroppsliga integritet, som måste bekämpas med lagstiftning som förbjuder metoden. Parlamentet förkastar bestämt alla hänvisningar till kulturella, traditionella eller religiösa traditioner som en mildrande faktor, och uppmanar kommissionen att särskilt uppmärksamma dessa traditionella skadliga metoder i sin strategi för att bekämpa våld mot kvinnor. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten att utforma en specifik uppsättning verktyg för denna fråga, som en del av sin strategi för genomförande av EU:s riktlinjer för barnens rättigheter och om våld mot kvinnor. Parlamentet gratulerar de afrikanska statscheferna till deras beslut vid Afrikanska unionens toppmöte i juli 2011 att stödja FN:s generalförsamlings resolution om ett världsomfattande förbud mot kvinnlig könsstympning. Parlamentet fördömer också grymma, inhumana och förnedrande behandlingar, såsom påtvingad abort och tvångssterilisering, och uppmanar till särskilda åtgärder för att motverka dem.

104. Europaparlamentet fördömer starkt "tvångsäktenskap" som en kränkning av de mänskliga rättigheterna enligt artikel 16 i FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar rådet att införliva frågorna om "tvångsäktenskap" och "könsselektiv" abort i EU:s riktlinjer om våld mot kvinnor och flickor. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att ta fram metoder för uppgiftsinsamling om samt indikatorer för dessa fenomen och uppmuntrar utrikestjänsten att införliva dessa frågor i utvecklingen och genomförandet av landstrategierna om mänskliga rättigheter. Parlamentet begär i fråga om tvångsäktenskap att medlemsstaterna ska anta och hävda lagar som förbjuder tvångsäktenskap samt utveckla en gemensam definition, inrätta nationella handlingsplaner och utbyta god praxis.

105. Europaparlamentet erinrar om att den resolution som FN:s råd för mänskliga rättigheter antagit om mödrars förebyggbara dödlighet, sjukdomar och mänskliga rättigheter liksom millenniemålen återigen har bekräftat att tillgång till information, utbildning och hälsovård är grundläggande mänskliga rättigheter. Parlamentet betonar att EU därför bör spela en viktig roll för att se till att kvinnor inte dör under graviditeten. Parlamentet begär att handlingsprogrammet från Kairokonferensen ska genomföras i EU:s politik för mänskliga rättigheter och utveckling, för att främja jämställdhet samt kvinnors och barns rättigheter, däribland sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter i detta sammanhang.

Mänskliga rättigheter, religionsfrihet och förföljelsen av kristna i världen

106. Europaparlamentet fördömer med kraft varje förföljelse som bygger på religion eller tro. Parlamentet är fortsatt angeläget om att förverkliga religionsfrihet i alla delar av världen, som ett led i ökade ansträngningar från EU:s sida i dess bilaterala och multilaterala insatser. Parlamentet upprepar sin oro när det gäller full och fungerande respekt för religionsfriheten för alla religiösa minoriteter i ett antal tredjeländer. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen på nytt att snarast ta fram en uppsättning verktyg för främjande av rätten till religions- och trosfrihet inom ramen för EU:s utrikespolitik, däribland mekanismer för att identifiera överträdelser och de åtgärder som EU bör vidta i dessa fall, och att göra parlamentet, det civila samhällets organisationer och akademiker delaktiga i utarbetandet av dessa. Parlamentet välkomnar EU:s åtgärder i olika FN-forum mot intolerans och diskriminering på grundval av religion eller tro och dess orubbliga och väl avvägda ställningstagande mot resolutionerna om bekämpning av förtal av religion. Parlamentet vidhåller att mötesfrihet är en viktig aspekt på rätten till religions- och trosfrihet,

Onsdagen den 18 april 2012

och betonar att registrering av religiösa grupper inte bör vara en förutsättning för att man ska kunna utöva sin tro. Parlamentet uppmanar EU:s byrå för grundläggande rättigheter att förse parlamentet med korrekta och tillförlitliga uppgifter om kränkningar av religions- och trosfriheten i EU och att ge råd om hur dessa ska hanteras.

107. Parlamentet betonar särskilt vikten av att inleda en konstruktiv dialog med Islamiska konferensen (OIC) om denna fråga. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att särskilt uppmärksamma genomförandet av rätten till religions- och trosfrihet i kandidatländer och i länder inom den europeiska grannskapspolitiken, särskilt mot bakgrund av den arabiska våren. Parlamentet uttrycker sin djupa oro över det ökande antalet handlingar av religiös intolerans och diskriminering i olika länder. Parlamentet fördömer skarpt allt våld mot kristna, judar, muslimer och andra religiösa samfund, samt alla former av diskriminering och intolerans som grundar sig på religion och trosuppfattning och som riktar sig mot troende, personer som frångått sin tro och icke troende. Parlamentet betonar åter att rätten till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet är en grundläggande mänsklig rättighet ⁽¹⁾. Parlamentet bekräftar det växande behovet i ett antal länder av konfliktomvandling och försoningsinsatser, däribland dialog på olika nivåer över trosgränserna, och uppmanar EU och vice ordföranden/den höga representanten att i sina dialoger med tredjeländer inom ramen för EU:s initiativ för mänskliga rättigheter ta upp diskriminerande och provocerande innehåll i till exempel medier, och problemet med hinder för en fri trosutövning. Parlamentet anser att i tredjeländer där religiösa minoriteters rättigheter kränks kan dessa problem inte lösas genom att man skyddar och isolerar deras medlemmar från de omgivande samhällena och därigenom skapar "parallella samhällen". Parlamentet uppmanar utrikestjänsten och EU:s medlemsstater att, mot bakgrund av de senaste händelserna i länder som Nigeria, Egypten och Indonesien, vidta konkreta åtgärder för att förebygga uppkomsten av en våldsspiral.

108. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten att utveckla en permanent resurs inom generaldirektoratet för globala och multilaterala frågor med uppgift att integrera religions- och trosfriheten horisontellt över de geografiska direktoraten och enheterna, liksom att koppla frågan till det allmänna främjandet av mänskliga rättigheter inom samma generaldirektorat och föra fram frågan i internationella och multilaterala organisationer. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten att årligen rapportera om utvecklingen i fråga om religions- och trosfrihet.

109. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten och andra EU-institutioner att bekämpa oacceptabla sedvänjor såsom tvångskonvertering och kriminalisering/bestrafning av så kallat avfall från tron, genom påtryckningar på tredjeländer som Pakistan, Iran och Saudiarabien, som fortfarande tillämpar sådana metoder, i syfte att metoderna ska elimineras. Parlamentet uppmanar till en lika fast hållning mot tillämpningen av hädelselagar för att förfölja medlemmar av religiösa minoriteter.

110. Europaparlamentet uppmanar behöriga institutioner att nära samarbeta med den amerikanska kommissionen för internationell religionsfrihet i bilaterala och multilaterala forum, t.ex. i FN:s råd för de mänskliga rättigheterna.

Diskriminering

111. Europaparlamentet fördömer alla former av kränkningar av de mänskliga rättigheterna som begås mot människor som diskrimineras på grund av arbete och härkomst, och den begränsade tillgången till rättslig prövning för offren. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att stödja FN:s principer och riktlinjer för avskaffande av diskriminering på grund av arbete och härkomst.

112. Europaparlamentet välkomnar EU:s anslutning till FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (UNCRPD), och antagandet av den europeiska handikappsstrategin 2010–2020, särskilt handlingsområde 8. Parlamentet fördömer varje form av diskriminering grundad på funktionsnedsättning, och uppmanar alla stater att ratificera och genomföra UNCRPD. Parlamentet påpekar att EU också behöver övervaka efterlevnaden av UNCRPD inom sitt eget territorium. Parlamentet beklagar också EU:s överksamhet när det gäller mänskliga rättigheter för personer med funktionsnedsättning inom ramen för EU:s Afrikastrategi.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0489.

Onsdagen den 18 april 2012

113. Europaparlamentet lovordar rådet, utrikestjänsten, vice ordföranden/den höga representanten, kommissionen och medlemsstaterna för deras engagemang för hbt-personers mänskliga rättigheter i bilaterala förbindelser med tredjeländer, i multilaterala forum och genom EIDMR. Parlamentet välkomnar FN:s generalförsamlings återinförande av sexuell läggning som grund för skydd mot utomrättsliga, summariska och godtyckliga avrättningar, och välkomnar EU:s insatser i detta avseende. Parlamentet uppmanar kommissionen att vid förhandlingarna om den elfte versionen av den internationella sjukdomsklassifikationen (ICD-11) förespråka att könsidentitet bör strykas från förteckningen över psykiska och beteendemässiga störningar och se till att det görs en icke-patologiserande omklassificering. Parlamentet bekräftar att principen om icke-diskriminering, inklusive på grundval av kön och sexuell läggning, inte får äventyras i AVS-EU-partnerskapet. Parlamentet upprepar sin begäran om att kommissionen ska utarbeta en omfattande färdplan mot homofobi, transfobi och diskriminering på grundval av sexuell läggning och könsidentitet, som även tar upp människorättskränkningar på dessa grunder världen över. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att bevilja asyl för personer som flyr undan förföljelse i länder där hbt-personer kriminaliseras, med beaktande av asylsökandenas välgrundade rädsla för förföljelse och mot bakgrund av deras självidentifikation som lesbiska, homosexuella, bisexuella eller transpersoner.

114. Europaparlamentet välkomnar den uppsättning verktyg som rådets arbetsgrupp för mänskliga rättigheter antog 2010 i syfte att hjälpa EU-institutionerna, medlemsstaterna, delegationerna och övriga organ att agera snabbt när hbt-personers mänskliga rättigheter kränks. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med de strukturella orsakerna bakom dessa kränkningar, och rådet att arbeta för bindande riktlinjer på detta område.

115. Europaparlamentet framhåller att traditionella nationella minoritetsgrupper har särskilda behov som skiljer sig från andra minoritetsgruppers, och att dessa minoriteters likabehandling i fråga om utbildning, hälsovård, sociala tjänster och andra offentliga tjänster behöver garanteras. Parlamentet pekar också på behovet av att främja fullständig och faktisk jämlikhet mellan personer som tillhör en nationell minoritet och personer som hör till majoriteten när det gäller deltagande i alla delar av det ekonomiska, sociala, politiska och kulturella livet.

116. Europaparlamentet uppmanar EU att uppmuntra regeringarna i utvecklingsländerna att genomföra markreformer för att skydda ursprungsbefolkningars, nomadiserande folkgruppers och små och medelstora lantbrukares, särskilt kvinnors, markrättigheter och för att förhindra att företag roffar åt sig mark. Parlamentet uppmanar EU att under förhandlingar om handelsavtal säkra rätten till tillträde till naturresurser, särskilt för infödda personer och ursprungsbefolkningar. Parlamentet uppmanar alla medlemsstater att följa Danmarks, Nederländernas och Spaniens exempel och ratificera ILO:s konvention 169 om ursprungsfolk och stamfolk för att visa sin beslutsamhet att förse dem med ett reellt skydd. Parlamentet stöder de nu pågående kampanjerna för ratificering och genomförande av ILO:s konvention 169 från icke-signatärstaters sida för att bland annat visa EU:s engagemang för multilateralism och FN.

117. Europaparlamentet rekommenderar att det tas initiativ till EU-lagstiftning för att se till att EU:s politik och samarbetsinstrument för mänskliga rättigheter utnyttjas för att avskaffa kastdiskriminering och för agerande i länder som berörs av kastväsendet, däribland Nepal, Indien, Bangladesh, Pakistan, Sri Lanka och Jemen.

118. Europaparlamentet anser att nya och befintliga finansieringsformer för stöd till det civila samhället och människorättsförsvarare, särskilt från ursprungsbefolkningar, bör få ökade anslag. Parlamentet anser att de också bör visa sin förmåga både att svara flexibelt och snabbt på kriser och pågående situationer var som helst och att få bästa möjliga valuta för pengarna samt genomslag. Parlamentet välkomnar att EU har gett sitt stöd till FN:s verksamhet för kapacitetssuppletering bland urbefolkningar. Parlamentet understryker att det är nödvändigt att stärka effektiviteten hos företrädarna för urbefolkningar vid FN:s olika evenemang, genom lämpligt logistikstöd, samt tillfredsställande dokumentation och information. Parlamentet uppmanar EU att fortsätta med detta stöd.

Onsdagen den 18 april 2012

Barns rättigheter

119. Europaparlamentet påminner om FN:s konvention om barnets rättigheter och behovet av att dels garantera ett fullständigt skydd av de rättigheter som tas upp i konventionen, dels förebygga att de urholkas. Parlamentet välkomnar att FN:s generalförsamling den 19 december 2011 antog det fakultativa protokollet till konventionen om barnets rättigheter, i vilket det föreskrivs ett kommunikationsförfarande, och uppmanar rådet och kommissionen att påskynda ansträngningarna för att uppnå en universell ratificering av konventionen om barnets rättigheter och dess fakultativa protokoll samt att främja deras genomförande i praktiken. Parlamentet uppmanar också till beslutsamma insatser för att påskynda genomförandet av EU:s riktlinjer för främjande och skydd av barnets rättigheter och av EU:s strategi för att bekämpa alla former av våld mot barn. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och utrikestjänsten att i EU:s årsrapporter om mänskliga rättigheter införa ett avsnitt om barns rättigheter.

120. Europaparlamentet uppmärksammar det allvarliga problemet i flera länder i Afrika söder om Sahara med att barn anklagas för trolldom, vilket får allvarliga konsekvenser i form av allt från social utestängning till barnamord och rituella offermord på barn. Parlamentet konstaterar att staten har ett ansvar att skydda barn från alla former av våld och övergrepp, och uppmanar följaktligen utrikestjänsten att särskilt uppmärksamma barnens skydd mot alla former av våld och dessa barns situation i dialogerna om de mänskliga rättigheterna med regeringarna i de berörda länderna och i programplaneringen för finansieringsinstrumenten för yttre åtgärder.

Yttrandefrihet och (sociala) medier

121. Europaparlamentet betonar att yttrandefrihet, mediers oberoende och pluralism är grundläggande delar av en hållbar demokrati och ökar det civila samhällets deltagande och ger medborgarna ökat inflytande. Parlamentet kräver därför ökat stöd till att främja friheten för medier, skydda oberoende journalister, minska den digitala klyftan och underlätta tillgången till internet.

122. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att i anslutningsförhandlingar, i dialoger om mänskliga rättigheter och i andra kontakter om mänskliga rättigheter framföra uppmaningar om att sätta stopp för all hatförkunnelse i medier.

123. Europaparlamentet konstaterar att internet och sociala medier, såväl internetbaserade som icke-internetbaserade, har blivit några av de viktigaste verktygen för individer när det gäller att utöva rätten till åsikts- och yttrandefrihet, och att de har spelat en viktig roll i fråga om att främja mänskliga rättigheter, demokratiskt deltagande, ansvar, insyn, ekonomisk utveckling och uppkomsten av nya former av offentlighet. Eftersom inte alla i samhället har tillgång till internet, främst äldre och folk på landsbygden, framhåller parlamentet emellertid att människors värdighet inte får attackeras, och fördömer all annan diskriminering i sociala medier. Parlamentet uppmanar till särskilda EU-förordningar och avtal med sådana tredjeländer som begränsar tillgången till kommunikation och information genom censur eller stängning av nätverk eller genom att göra informationsfrihet underordnat affärsintressen. Parlamentet ser med tillfredsställelse på den potential som internet och de sociala medierna har visat sig ha i samband med den arabiska vårens utveckling. Parlamentet efterlyser en närmare uppföljning av hur internet och ny teknik används under enväldiga regimer som vill begränsa användningen av dem. Parlamentet kräver ökat stöd när det gäller att främja friheten för medier, skydda oberoende journalister och bloggare, minska den digitala klyftan och underlätta oinskränkt tillgång till information och kommunikation och ocensurerad tillgång till internet (digital frihet).

124. Europaparlamentet noterar den potential som internet har visat sig ha när det gäller att främja och stödja den arabiska vårens revolutioner. Parlamentet noterar emellertid att informations- och kommunikationsteknik också kan missbrukas för att kränka mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, och efterlyser därför en närmare uppföljning av hur internet och ny teknik används under sådana enväldiga regimer som vill begränsa användningen av dem. Parlamentet välkomnar kommissionens initiativ med strategin "Ständig uppkoppling" (No disconnection strategy). Parlamentet uppmanar kommissionen att senast 2013 lägga fram förslag om smart reglering, inklusive ökad öppenhet och ansvarighet för företag baserade i EU, i syfte att förbättra övervakningen av exporten av varor och tjänster avsedda för att blockera webbplatser, genomföra massövervakningar, övervaka all internettrafik och (mobil-)kommunikation, tränga in i och skriva ut privata samtal, filtrera sökresultat och hota internetanvändare, däribland människorättsförsvarare. Parlamentet anser att telekommunikations- och internettjänsteleverantörer måste dra lärdomar av gjorda misstag, som exempelvis Vodafones beslut att ge efter för de egyptiska myndigheternas krav under de

Onsdagen den 18 april 2012

sista veckorna av Mubaraks regim på ett avbrott i tjänsterna, på spridning av propaganda till stöd för regeringen och på övervakning av oppositionen och befolkningen i allmänhet. Även företag i andra medlemsstater som har sålt telekommunikations- och informationsteknik till tredjeländer som Libyen och Tunisien etc. bör dra lärdomar av dessa misstag. Parlamentet anser att telekommunikations- och internet-tjänsteleverantörer och mjukvaruutvecklare måste dra lärdomar av gjorda misstag och föra en öppen dialog med politiker, icke-statliga organisationer och aktivister för att fastställa gemensamma minimikrav för konsekvensbedömningar på människorättsområdet och för ökad öppenhet.

125. Europaparlamentet välkomnar att ett förbud mot export av teknik och service ingår bland de restriktiva åtgärder som EU har vidtagit mot de regerande myndigheterna i Syrien. Parlamentet noterar att detta förbud bör bli en förebild för framtida restriktiva åtgärder mot andra repressiva regimer, särskilt gentemot Iran. Parlamentet noterar emellertid att EU:s politik bör vara väl preciserad för att vara ändamåls-enlig och inte skada människorättsförsvarare.

126. Europaparlamentet noterar att ny teknik också gör det möjligt för vittnen och människorättsförsvarare att samla in information och delge dokumentation om brott mot mänskliga rättigheter som senare kan ge offren rättvisa. Parlamentet välkomnar flerpartsinitiativ och uppförandekoder, som exempelvis det globala nätverksinitiativet. Parlamentet noterar emellertid att demokratisk tillsyn samt försvar och främjande av grundläggande rättigheter är vitala uppgifter för regeringarna. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja utvecklingen och spridningen av digital säkerhetsteknik för att ge människorättsförsvarare inflytande genom säkra mekanismer för insamling, kryptering och lagring för denna typ av känsliga uppgifter och genom användningen av "datormolnsteknik" för att se till att sådant material inte upptäcks och raderas.

Näringslivet och de mänskliga rättigheterna

127. Europaparlamentet erinrar om att EU har ställt upp som mål att främja företagens sociala ansvar inom sin utrikespolitik och välkomnar kravet på bättre samstämdhet mellan EU:s och den övriga världens strategier för företags sociala ansvar.

128. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att kontrollera företag som inte omfattas av nationella eller europeiska lagar, så att de inte underlåter att respektera de mänskliga rättigheterna och de sociala regler samt de hälso- och miljöregler som åläggs dem när de upprättar eller överför sin verksamhet till ett tredjeland.

129. Europaparlamentet erinrar vidare om att stöd för mänskliga rättigheter och demokrati är nära förbundet med stöd för öppenhet och god samhällsstyrning. Parlamentet anser i detta sammanhang att skatteparadis och offshorejurisdiktion spelar en negativ roll i kampen mot korruption och för politisk ansvarighet i utvecklingsländer. Parlamentet kräver att EU främjar ratificering och genomförande av FN:s konvention mot korruption inom EU och i hela världen i samband med EU:s stöd till program för god samhällsstyrning i tredjeländer.

130. Europaparlamentet berömmar EU för dess stöd för utvecklingen av FN:s vägledande principer om näringsliv och mänskliga rättigheter och för deras enhälliga antagande i rådet för mänskliga rättigheter. Parlamentet välkomnar det första sammanträdet i arbetsgruppen för näringsliv och mänskliga rättigheter som hölls den 16-20 januari 2012, och uppmanar EU att ge fortsatt stöd och bidra till detta organs verksamhet. Parlamentet betonar den avgörande roll som spelas av de nationella organen för mänskliga rättigheter och samarbetet mellan dessa organ inom EU och dess grannskapsländer när det gäller att främja genomförandet av FN:s vägledande principer om näringsliv och mänskliga rättigheter, erkända bland annat genom resolution 17/4 av FN:s råd för mänskliga rättigheter. Parlamentet välkomnar initiativ som syftar till att överföra god praxis för att koordinera och stimulera samarbete mellan EU:s och grannskapsländernas människorättsorgan, till exempel programmet för samarbete mellan ombudsmän från länderna i det östliga partnerskapet 2009–2013, som startades gemensamt av de polska och franska ombudsmännen för att

Onsdagen den 18 april 2012

stärka förmågan hos de östliga partnerskapsländernas ombudsmannakontor, regeringsorgan och icke-statliga organisationer när det gäller att skydda enskildas rättigheter och bygga demokratiska stater grundade på rättsstatsprincipen. Parlamentet betonar att sådana insatser bör koordineras inom EU, och att EU-organ bör utnyttja de erfarenheter som vinnas i sammanhanget.

131. Europaparlamentet välkomnar EU:s åtagande att arbeta med företag och aktörer under 2012 för att ta fram riktlinjer om mänskliga rättigheter för industrisektorerna och för små och medelstora företag, med utgångspunkt i FN:s vägledande principer. Parlamentet uppmanar kommissionen att genomföra sitt åtagande att i slutet av 2012 publicera en rapport om EU:s prioriteringar i fråga om genomförandet av dessa principer, och att därefter lägga fram periodiska framstegsrapporter. Parlamentet betonar att alla EU-företag bör uppfylla företags ansvar att respektera de mänskliga rättigheterna, enligt definitionen i FN:s vägledande principer. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att senast i slutet av 2012 ta fram nationella planer för principernas genomförande.

132. Europaparlamentet anser att stora företags offentliggörande av social och miljörelaterad information, däribland om konsekvenserna för de mänskliga rättigheterna, är avgörande för öppenheten och för dessa företags effektivitet. Parlamentet välkomnar målsättningen för internationella kommittén för integrerad rapportering (IIRC) att utveckla en internationellt erkänd integrerad rapporteringsram.

133. Europaparlamentet välkomnar "Edinburgh"-studien som beställts av GD Näringsliv om styrelsebristerna inom EU i fråga om näringsliv och mänskliga rättigheter, och uppmanar kommissionen att lägga fram lagstiftningsförslag för att bemöta dessa brister. Parlamentet uppmanar särskilt EU att se till att offren för EU-företags överträdelser i tredjeländer får tillgång till överklagandemekanismer och rättsliga mekanismer i EU-medlemsstaterna, som exempelvis i det aktuella Trafigura-fallet.

134. Europaparlamentet konstaterar att transnationella bolag i allt högre grad använder sig av privata militära företag och privata säkerhetsföretag, och att detta i vissa fall har lett till att kränkningar av de mänskliga rättigheterna har begåtts av personal i dessa privata militära företag och privata säkerhetsföretag. Parlamentet anser att det finns ett behov av att anta lagstiftningsåtgärder på EU-nivå, inklusive ett omfattande normativt system för etablering, registrering, tillståndsgivning, övervakning och rapportering av sådana företag. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en rekommendation som banar väg för ett direktiv om harmonisering av nationella bestämmelser om tjänster som privata militära företag och privata säkerhetsföretag tillhandahåller, inbegripet tjänsteleverantörer och offentlig upphandling av tjänster, och om utarbetande av en uppförandekod som banar väg för ett beslut om reglering av export av tjänster som privata militära företag och privata säkerhetsföretag tillhandahåller tredjeländer. Parlamentet kräver att vice ordföranden/den höga representanten ska lämna detaljerad information till parlamentet om när privata militära företag och privata säkerhetsföretag anlitas för uppdrag inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik och den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, och att denna information ska omfatta uppgifter om vilka yrkesmässiga krav och företagsstandarder som krävs av dessa företag samt uppgifter om tillämpliga bestämmelser, det rättsliga ansvar och de rättsliga skyldigheter som åligger företagen samt övervakningsmekanismer.

135. Europaparlamentet stöder främjandet av allt fler kvinnor i bolagsstyrelser på nationell, europeisk och internationell nivå.

Förbättra Europaparlamentets insatser för de mänskliga rättigheterna

136. Europaparlamentet uppmanar återigen rådet och kommissionen att systematiskt ta fasta på parlamentets resolutioner och andra meddelanden, och att lämna konkreta svar på dessa. Parlamentet bör överväga att inrätta en systematisk mekanism för att säkra en effektivare och mer handgriplig uppföljning av parlamentets beslut.

137. Europaparlamentet inser behovet av att integrera människorättsfrågor i arbetet i alla parlamentets utskott och delegationer som hanterar yttre förbindelser, inbegripet genom tillämpning av rekommendationerna från de rapporter som utarbetats av Europaparlamentets tillfälliga arbetsgrupper. Parlamentet rekommenderar att Europaparlamentets ledamöter, på alla sina tjänsteresor till tredjeländer, träffar människorättsförsvarare, även fängslade aktivister när det är möjligt, för att synliggöra dessa. Parlamentet välkomnar beslutet att öka de tillgängliga resurserna för underutskottet för mänskliga rättigheter med tanke på de ändringar som Lissabonfördraget innebär.

Onsdagen den 18 april 2012

138. Europaparlamentet välkomnar presidietts beslut av den 12 december 2011 om att inrätta ett direktorat för demokratistöd inom generaldirektoratet för EU-extern politik för att integrera parlamentets arbete för främjande av demokrati och göra det mer konsekvent.

Europeiska unionens strategiska människorättspolitik

Allmänt

139. Europaparlamentet välkomnar varmt översynen av EU:s politik för mänskliga rättigheter och demokratisering, som redovisas i det gemensamma uttalandet av den 12 december 2011, och som utgör en positiv översikt över EU:s potential. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att fullt ut delta i processen och tillämpa dess resultat, såväl i sina nationella åtgärder som på EU-nivå.

140. Europaparlamentet stöder det faktum att meddelandet är förankrat i principerna om de mänskliga rättigheternas allmängiltighet och odelbarhet, att det är inriktat på EU:s åtgärder för främjande av tredje-länders respekt för de befintliga åtagandena och skyldigheterna med avseende på internationella mänskliga rättigheter och humanitär rätt och syftar till att stärka det internationella rättssystemet.

141. Europaparlamentet erkänner i efterdyningarna av den arabiska våren att fokus bör inriktas på skraddarsydda och bottenstyrda strategier och nödvändigheten att placera respekten för de mänskliga rättigheterna i centrum för EU:s utrikespolitik. Parlamentet betonar därför EU:s behov av att stödja och engagera regeringarna, parlamenten och det civila samhället i processen att respektera och övervaka de mänskliga rättigheterna. Parlamentet anser att EU måste dra lärdom av tidigare misstag, vilket åskådliggörs av att förhandlingar pågick med Libyen om ett ramavtal och ett återtagandeavtal ända fram till inbördeskrigets utbrott i landet, utan att Europaparlamentet vederbörligen informerades om detta och trots att det fanns bevis för att 1 200 fångar mördats under de tio föregående åren och för en rad fall med tortyr, påtvingade försvinnanden och utomrättsliga avrättningar. Parlamentet upprepar samtidigt att EU:s partnerskap för demokratiseringsprocesser och ekonomiskt välstånd i söder bör gå parallellt med dess engagemang i det östliga grannskapet. Parlamentet betonar att medel som på grund av negativ bedömning inte kunnat delas ut eller överföras till länder inom de europeiska grannskapsområdena bör omfördelas till andra projekt som bedrivs i den europeiska grannskapspolitikens partnerländer, inom både den södra och den östra dimensionen.

Processen

142. Europaparlamentet kräver att snabba, öppna och införlivande framsteg ska göras mot en långtgående slutlig gemensam EU-strategi med tydliga åtgärder, tidsfrister och ansvarsområden, som ska utarbetas med fullt deltagande av aktörerna för att omsätta den "silvertråd" som de mänskliga rättigheterna utgör i praktisk handling. Parlamentet åtar sig att tillsammans med rådet bidra på ett positivt sätt till denna interinstitutionella process, till en början genom denna resolution och därefter genom en parlamentsresolution. Parlamentet anser att denna process bör sammanfalla med att institutionerna antar en gemensam strategi med tydliga definitioner av varje institutions roll och ansvarsområden som omfattar en kontinuerlig utvärdering av genomförandet, däribland med avseende på riktlinjerna om mänskliga rättigheter.

143. Europaparlamentet anser att vissa åtgärder som tas upp i meddelandet bör främjas parallellt med framstegen mot en övergripande strategi, nämligen utnämningen av en särskild EU-representant för mänskliga rättigheter med en tydlig offentlig profil och internationell erfarenhet av främjande av internationella mänskliga rättigheter, inrättandet av en permanent Brysselbaserad arbetsgrupp för mänskliga rättigheter inom rådet som rutinmässigt bör anta slutsatser om människorättsituationen i specifika länder till följd av människorättsdialoger, samt fastställandet av en tidtabell för när kontaktpunkter för mänskliga rättigheter ska ha inrättats vid EU-delegationerna och för utnämningen av kontaktpersoner för människorättsförsvarare i alla tredjeländer.

Innehåll

144. Europaparlamentet välkomnar den vikt som fästs vid landstrategierna för mänskliga rättigheter i meddelandet. Parlamentet anser att en gemensam inledande modell bör antas för att garantera en viss samstämdhet och att samråd ska krävas i samtliga fall. Parlamentet betonar att dessa strategiers potentiella värde endast kan förverkligas om deras betydelse erkänns inom hela spektret för bilaterala förbindelser med enskilda länder och om de är flexibla nog att på ett konsekvent sätt bemöta situationen för de mänskliga rättigheterna.

Onsdagen den 18 april 2012

145. Europaparlamentet stöder vice ordförandens/den höga representantens personliga förslag om att institutionerna ska vidta specifika gemensamma åtgärder på tre områden under de kommande tre åren. Parlamentet efterfrågar tydliga kriterier för den nuvarande och framtida processen för urval av dessa områden, och begär klargöranden om hur dessa kampanjer skulle möjliggöra framsteg på specifika områden utan att inverka negativt på EU:s omfattande åtagande i fråga om alla skyldigheter som rör mänskliga rättigheter.

146. Europaparlamentet betonar den vikt som i översynen fästs vid det civila samhället som en verklig partner i genomförandet av EU:s människorättsstrategi och inte bara i genomförandet av projekt. Parlamentet erkänner den särskilda betydelsen som människorättsförsvarare har i denna process, och uppmanar EU att erkänna de lokala aktörernas fulla förmåga att genomföra förändringar i fråga om de mänskliga rättigheterna i ett land och att ge deras arbete ett brett stöd.

147. Europaparlamentet är särskilt oroat över den försämrade situationen i Turkiet och det ökade förtrycket av människorättsförsvarare och regeringens opposition, däribland folkvalda, fackföreningsmedlemmar, journalister och konstnärer, samt i synnerhet av den kurdiska befolkningen.

148. Europaparlamentet stöder EU-begreppet "djupgående demokrati" som myntats av vice ordföranden/den höga representanten. Parlamentet beklagar att ickediskriminerings- och jämställdhetskriterier inte ingår i detta begrepp. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten att fullständigt integrera åtgärder och riktmärken för icke-diskriminering för att se till att kvinnors och minoriteters rättigheter, jämlika medborgarskap och politiska deltagande på lika villkor tydligt uppmärksammas.

149. Europaparlamentet påpekar att stora utmaningar kvarstår när det gäller bristerna hos de befintliga människorättsdialogerna och övervakningen och genomförandet av klausulerna om mänskliga rättigheter. Parlamentet betonar återigen att dessa klausuler också måste införlivas i alla handelsavtal och sektorsvisa avtal.

150. Europaparlamentet håller med om att "digital diplomati" är ett nytt och livskraftigt verktyg. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten att ta fram tydliga riktlinjer för sina delegationer om hur man bäst utnyttjar sociala medier och om utveckling av ett regelbundet uppdaterat register för sociala medier för EU-aktörer.

151. Europaparlamentet konstaterar att knappt hälften av världens hundra största ekonomiska aktörer i dag är privata företag. Parlamentet gratulerar kommissionen till dess ambitiösa och framåtblickande meddelande från 2011 om företags sociala ansvar och dess tydliga stöd för utarbetandet av FN:s vägledande principer om näringsliv och mänskliga rättigheter, som båda måste ligga till grund för den nya strategin.

152. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen accepterar att alla terrorismbekämpningsåtgärder ska genomföras i fullständig förenlighet med de internationella mänskliga rättigheterna, den humanitära rätten och flyktinglagstiftningen. Parlamentet betonar att denna princip måste ingå i diskussionerna om alla nya terrorismbekämpningsåtgärder inom EU och tillsammans med partner i tredjeländer. Parlamentet anser att EU i sina kontakter med strategiska partner konsekvent måste diskutera alla fall med terrorismbekämpningsåtgärder som inte är förenliga med mänskliga rättigheter och kräva ansvarsskyldighet för kränkningar både inom och utanför EU. Parlamentet bekräftar att EU:s terrorismbekämpningspolitik specifikt bör hänvisa till det absoluta förbudet mot tortyr inom ramen för terrorismbekämpning, vilket fastställs i rådets slutsatser från den 29 april 2008.

153. Europaparlamentet stöder starkt att det erkänts att människorättskränkningar i medlemsstaterna måste diskuteras och att EU:s förenlighet med sina internationella skyldigheter måste garanteras för att befästa EU:s trovärdighet. Parlamentet kräver att arbetsgruppen för grundläggande rättigheter, medborgerliga rättigheter och fri rörlighet för personer ska ges fullständiga befogenheter att undersöka var kränkningar begås och avhjälpa dessa.

154. Europaparlamentet anser att kampen mot straffrihet är ett prioriterat åtgärdsområde för EU. Parlamentet anser att uppdateringen av EU:s instrument om Internationella brottmålsdomstolen under 2011 är ett stort framsteg som måste tydliggöras i en framåtblickande EU-strategi för mänskliga rättigheter.

Onsdagen den 18 april 2012

155. Europaparlamentet anser att man för att skapa en verklig kultur med mänskliga rättigheter och demokrati, särskilt genom utbildning i demokratiskt medborgarskap och mänskliga rättigheter, också måste göra en tydlig översyn av den roll som tjänstemännen med ansvar för olika länder och rådets arbetsgrupper spelar och av denna strategis betydelse för deras dagliga verksamhet.

156. Europaparlamentet kräver att Europaparlamentet ska få en mycket viktigare roll när det gäller att främja öppenhet och ansvarsskyldighet för genomförandet av EU:s strategi för mänskliga rättigheter. Parlamentet upprepar att rådets årsrapport i sig inte utgör någon mekanism för ansvarsskyldighet. Parlamentet betonar återigen rekommendationerna om integrering av mänskliga rättigheter i sina tidigare årsrapporter, och i dokumentet från kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) från den 1 juni 2006 om integrering av mänskliga rättigheter i den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och annan EU-politik, vilka ännu inte har genomförts fullt ut.

*

* *

157. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, utrikestjänsten, medlemsstaternas och kandidatländernas regeringar och parlament, FN, Europarådet samt regeringarna i de länder och territorier som nämns i resolutionen.

Förhandlingarna om associeringsavtalet mellan EU och Azerbajdzjan

P7_TA(2012)0127

Europaparlamentets resolution av den 18 april 2012 med Europaparlamentets rekommendationer till rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten om förhandlingarna om associeringsavtalet mellan EU och Azerbajdzjan (2011/2316(INI))

(2013/C 258 E/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av de pågående förhandlingarna mellan EU och Azerbajdzjan om associeringsavtalet,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 10 maj 2010 om Azerbajdzjan, i vilka förhandlingsdirektiven antogs,
- med beaktande av partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan Azerbajdzjan och Europeiska unionen, som trädde i kraft den 1 juli 1999,
- med beaktande av handlingsplanen inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken, som antogs den 14 november 2006,
- med beaktande av den förklaring som Armeniens, Azerbajdzjans och Ryska federationens presidenter undertecknade i Moskva den 2 november 2008,
- med beaktande av det gemensamma uttalande som undertecknades av Armeniens, Azerbajdzjans och Rysslands presidenter den 23 januari 2012 i Sotji,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från toppmötet om det östliga partnerskapet i Prag den 7 maj 2009,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 25 oktober 2010 om det östliga partnerskapet,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen om den södra gaskorridoren, som Azerbajdzjans president och kommissionens ordförande undertecknade den 13 januari 2011,